

November

11/2004

Obsah

Na linke M-Rosy	2
Do Vašej pozornosti	3
Panna Mária v Sečovciach. Jediná nádej – jediná pomoc.....	6
Misia nepoškvrnenej čistoty. Bývalý ľavičiarsky rebel a okultista na hore Zvir: Milujem ruženec.....	8
Misia Kráľovnej pokoja. Nádej a láska!	12
Naše interview: Nepočúvali ma...!	15
Zo zahraničia / Monitor	18
Spektrum / Zaujalo nás	23
Zo života svätých: Svätý Bazil Veľký 2.časť	25
Na aktuálnu tému / Blahorečenie.....	29
Ostro sledovaná stopa	34
Medžugorie na Slovensku / Výročie na Turzovke	39
Krátke správy / Rôzne	42

Na linke M-Rosy

Kroky života, či smrti?

Milí priatelia!

Blížime sa k najkrajším sviatkom dejín, k Vianociam, keď sa narodil malý Ježiš, aby nás nielen vykúpil, ale ukázal nám cestu, ktorou máme kráčať aj my. Ako kráčame? Kráčame k spáse alebo záhube? Myslíme na to vôbec?

Nepoškvrnená Čistota nám jasne a zrozumiteľne povedala: „**Moje deti, zastavte sa, pretože Boh vás miluje!**“ (4. júna 1995) „**Prosím vás, modlite sa! Ani neviete, ako veľmi vám to pomôže! Máte tak málo času!**“ (8. novembra 1992) „**Ste srdcom tak prázdni!**“ (6. decembra 1992) „**Nežite ako tí, čo vidia, a predsa sú slepí! Ako tí, čo počujú a predsa sú hluchí! Boh je tu...!**“ (3. júla 1994)

V poslednom posolstve v Medžugorí (25. septembra 2003) Panna Mária obdobne hovorí: „**Opäť vás pozývam, deti moje - nebud'te hluchí, ale pochop'te moju výzvu, ktorá je pre vás spásou!**“

„**Ja vás milujem a čakám vás v Nebi...**“ (Zvir 6. augusta 1995)

Malé dieťa sa motá po nebezpečnom svahu. Nič si nevšíma, len svoju obmedzenú snahu či potešenie. Matka naňho zúfalo volá. A dieťa naďalej tápe medzi nebezpečím a záchranou...

Anton Selecký

Pečať kríža je priložená na očistec

Ked' som sa modlil ruženec za úbohé sväté duše v očistci, videl som - celkom vnútorne - veľmi pôsobivý obraz: očistec sa mi zjavil ako miesto odpykávania vín, veľmi husté, úplne preplnené, ktoré by malo byť v strede Zeme. Môj svätý anjel strážca sa vtedy zjavil a povedal mi: „Pečať kríža je priložená na očistec. Svätý kríž je znamenie milosrdenstva a nástroj vašej spásy, v ňom sú vám udelené všetky milosti potrebné pre vašu spásu. Očistec je dar milosrdenstva, dielo milosrdnej lásky prúdiacej z najsvätejšieho kríža: je to milosť milosrdenstva a spásy.“

sv. Ján z Kríža

Do Vašej pozornosti

Sestra Agáta na modlitbovom stretnutí v Bratislave

Zdvihnite oči k Nebu!

V sobotu 23. októbra 2004 sa na bratislavskej Kalvárii stretlo pravidelné večeradlo Panny Márie. Vo svojom strede privítalo sestru Agátu Burejovú, ktorá na pozvanie prišla do Bratislavy, aby sa tu, v zelenom zátíší hlučného hlavného mesta, na známom mariánskom pútnom mieste, pomodlila s prítomnými, a povzbudila ich v intenzite a jednote modlitby, tak ako si to želá Vládkyňa sveta. Z prečítaného posolstva Panny Márie Donovi Gobbimu tu odznelo:

Zdvihnite oči k Nebu! Opakujem vám, dnes sú aktuálne udalosti ktoré som vám predpovedala vo Fatime. Zdvihnite oči zo zeme, na ktorej žijete... Zdvihnite oči od tohto ľudstva, posadnutého zlým duchom, ktorý vybudoval civilizáciu bez Boha... Aby sa klaňala pred falošnými idolmi peňazí, rozkošníctva, pýchy, nadutosti, násilia a nečistoty. Zdvihnite oči od časov, ktoré žijete, od bolestného očisťovania sa, od veľkého súženia!

Tieto vaše časy sú zlé, pretože srdcia ľudí sa stali zlými! Zavretými, studenými, tvrdými a sú preniknuté veľkou vyprahlosťou... Čo môžete urobiť Vy, moji úbohí synovia, vystavení tak veľkým nebezpečenstvám, a tak veľmi milovaní a chránení vašou Nebeskou Matkou? Zdvihnite oči k Nebu, pretože vaše oslobodenie je blízko... Z Neba príde k vám nová éra Svetla svätosti. Z Neba príde definitívna porážka satana.... Z Neba príde k vám Kristus, v žiari svojej slávy, cválajúc na bielom koni ,svojej Božskej moci...!

Jesenná daždivá obloha sa upokojila. Zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, potom sv. ruženec. Po ňom sa sestra Agáta predmodlievala ruženec k Božiemu milosrdenstvu.

Po známej Mariánskej hymne prečítala vizionárka zo Sečoviec júnové posolstvo Vládkyne sveta:

Náš Nepriateľ ma chce poraziť, chce ma zničiť. Chce zničiť moju milovanú Cirkev. Môj najmilovanejší ľud! Drahý môj Syn Ježiš Kristus vás pozýva k milovaniu jeho Srdca. Srdca, ktoré je Najsvätejšie a chce k tejto svätosti priviesť aj vás, milované deti. Milujem dietky môjho Syna a dietky moje! Prichádzajte ku mne a modlievajte sa. Veľa sa modlite! Modlite sa, dietky! Ved' už čas prichádza! Čas návštevy. Zahaľte sa do pláštá nežnosti, odovzdania sa a vernosti nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi. Budujte pokoj... Nebúrajte zväzky lásky! Odovzdávajte sa jeden druhému. Bud'te pozorní našej návšteve tu medzi vami! Vysielajte vzdychy ľútosti za hriechy, vzdychy prosby a lásky. Milujte, drahí moji! Milujem vás, dietky moje!

Dňa 17. júna 2004,

v kláštornej kaplnke v Sečovciach

Sestra Agáta (vľavo) v diskusii s členkami modlitbovej skupiny

Po srdečných diskusiách sa stretnutie na Kalvárii skončilo. Neskončili sa však stretnutia so sestrou Agátou.

Víťazná armáda sa formuje. Všetci, ktorí sa chcú zapojiť do intenzívnych modliteb za víťazstvo Nepoškvrneného Srdca Panny Márie - ste očakávaní! O ďalších stretnutiach so sestrou Agátou vás budeme pravidelne informovať!

(anse)

POZOR! POZOR! POZOR!

Vzhľadom na presuny v distribučnej sieti mesačníka M ROSA **upozorňujeme našich čitateľov, že od čísla 11/2004 nedostanú M ROSU v predajniach František, a najmä na východnom Slovensku ani v mnohých kostoloch.**

Taktiež dostávame upozornenia, že v stánkoch, kde M ROSU dodávame, je táto rýchle vypredaná, viacerí „stánkari“ ju nevykladajú na pult a pri dopyte sa počet jej výtlačkov nezvyšuje.

Navyše, naše združenie stráca poplatkami distribučnej sieti takmer polovicu sumy, ktorú za M ROSU zaplatíte!

Už druhý rok, napriek zvýšenej cene M ROSY, predplatitelia stále platia starú cenu 28 Sk za výtlačok.

Takto Vás predplatné M ROSY aj s poštovným vyjde menej ako jej mesačné kupovanie – pri ktorom ešte nemáte istotu, že svoju M ROSU dostanete. Navyše, pomôžete nám tým, že celú sumu za M ROSU dostaneme my, čo veľmi potrebujeme.

Preto doporučujeme čitateľom, ktorí chápu opísanú situáciu, aby si M ROSU predplatili. Aj to patrí k našej vzájomnej pomoci spolupráci a spokojnosti.

Srdečne ďakujeme za pochopenie!

Anton Selecký,

šéfredaktor

Maják istoty

Milí priatelia, tento rok sa pomaly chýli ku koncu. Aj etapa, ktorú sme spolu prešli v zdanlivej pohode. Nejdem hodnotiť. Viete, zvykol som si nič nehodnotiť, len to odovzdať do Božích rúk. Tak ako pred 15. rokmi, keď sa schyľovalo k Novembru, o ktorom sme ešte nič netušili. My - poniektorí disidenti - sme sa vtedy chystali na súd a nadiho do väzenia. Myslel som na svoje ďalšie Vianoce, strávené v nejakej cele. Avšak na Vianoce 1989 už neboli nielen politickí väzni, ale ani socializmus.

Dnes máme oveľa menšie problémy, a nevieme ich stráviť... Horšia situácia je však v tom, že si myslíme, akí sme „majstri sveta“. A predsa až teraz je tu Mária, aby nás viedla! Čaká nás totiž oveľa väčší zápas. Nebude dlhý, ale zato veľmi úporný. Kto nie je slepý ani hluchý, musel to počas celého tohto roku vidieť. Nezakrývajme si oči ani uši. Pretože veľmi rýchle môže prísť deň, ktorý Ťa zastihne nepripraveného. Našťastie je tu Mária. náš hviezdny Maják... Nádej a istota.

Anton Selecký

Panna Mária v Sečovciach

Jediná nádej - jediná pomoc

Dážď skrúpa malý sprievod, ktorý sa dňa 17. októbra uberá ku Bralu. Traja chlapi nesú veľkú skrinku. V skrinke sa skrýva obraz. Žena, stojaca na zemeguli a šliapuca po hadovi. Okolo zemegule je nápis: **Vládkyňa sveta, pros Boha za nás! Na rukách má slzy, ktoré si poutierala na lícach a tie sa ligocú na dlaniach, ktoré drží pred sebou. Premočená zem sa kľže. Na lúke stojí niekoľko áut. Je nedeľa.**

Najprv posvätime obraz - hovorí **o. Ján Sabol**. **Potom sa pomodlíme.** Obraz už stojí na pripravenom podstavci. Dáždniky zakrývajú tváre okolostojacich.

Ježišu Kriste, zošli svoje požehnanie na tento obraz Panny Márie, daj aby všetci túžili milovať Bohorodičku a pritom rozjímať o tajomstvách Tvojho života, aby obsiahli hojnosť darov a plnili svoj život láskou, pokojom a dosiahli večnú radosť v nebi, teraz i vždycky i na veky vekov...

Nemáme inej pomoci, nemáme inej nádeje - nesie sa lesom. **Chcem sa poďakovať všetkým, tomu, kto tento obraz namaloval - dodáva o Sabol - tým, ktorí naň prispeli a starali sa o toto všetko, že na tomto mieste stojíme.**

Keď **o. Sabol** číta zasvätenie k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, odriekajú ho prítomní v bubnovaní kvapiek ledva počuteľne. A predsa sa tento hlas roznesie, aby mohutnel a ozýval sa vo všetkých končinách kraja.

„Zaväzujeme sa, že uskutočníme vnútorné obrátenie,

ktoré od nás žiada sväté evanjelium. Hrátka verných stojí natlačená takmer na obraze, zakrytá igelitom. Prvý raz tu mohutne prší. Zdá sa, akoby celé nebo ronilo slzy nad týmto miestom, na ktorom Panna Mária – Vládkyňa sveta plače nad stavom svojich detí, nad stavom svojej Cirkvi. **Nebudeme robiť kompromisy s duchom a zmýšľaním sveta... Aby sme Ti boli celkom oddaní a s Tvojou pomocou plnili vôľu Nebeského Otca.**

K Tebe sa utiekame, lebo Ty si znamením spásy... Sľubujeme Ti, že zostaneme verní Sv. Cirkvi,

sv. Otcovi, jeho pastierskemu učiteľskému úradu. Pod Tvojou materinskou ochranou budeme všade šíriť svornosť, lásku, pokoj a porozumenie... Budeme sa modliť za duše všetkých ľudí...

O. Sabol drží nad sestrou Agátou dáždnik. Zdá sa že je to jedna jediná viditeľná ochranná ruka hierarchickej Cirkvi v túto chvíľu nad sestrou Agátou. **Sestra Agáta číta posolstvo, ktoré tu už raz odznelo:**

Ach, dietky moje! Milujte sa! Modlite sa, modlite sa, modlite sa! Milujte Lásku, Boha! O krátku chvíľu sa s Ním každý stretne! Dietky moje, dietky môjho Nebeského Otca i vášho Otca, neďajte sa toľko prosieť! Ja, vaša Matka, nalieham! Obráťte sa! Číňte pokánie! Synovia moji, kňazi! Služobníci oltára! Robte pokánie Pokánie! Prečo ma tak málo milujete? Prečo neveríte? Prečo váhate? Nebudte takí zatvrdlívi! Spomeňte si na svoju Matku, ktorej Srdce krváca a plače, a túži, aby ste ju poznali a milovali.

Pretože ja šliapem po hlave Hada a vládneť tomuto svetu. Som Kráľovná Neba, som vaša Kráľovná! Môj Syn ma tak vyznamenal. Ďakujte mu, že ma posla medzi vás, svoje ovce. On je dobrý pastier. Položil svoj život za vás. Dajte sa tým preniknúť! Uvedomte si to! Môj čas sa chýli ku koncu. Už len niekoľkokrát vás výnimočne navštívim. Už len zopárkrát... Modlite sa, modlite sa! Diabol veľmi zúri! Chce vás odvrátiť od modlitby. No vy sa nedajte! Ja zvíťazím! Moje víťazstvo je isté...

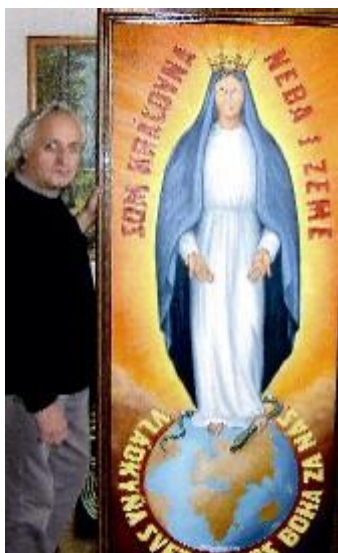
Sestra Agáta sa potom predmodlieva svätý ruženec na úmysel Panny Márie, Vládkyne sveta. Na konci stretnutia hovorí:

Panna Mária sa určite bude tešiť našej účasti tu aj na budúci mesiac, sedemnásteho novembra. O tretej hodine popoludní. Srdečne vás pozývam na tieto modlitbové stretnutia aj v každú nedeľu. Aby sme spoločne prosili o zmilovanie nášho nebeského Otca a aby sme sa duchovne podporovali modlitbami. Ak nie je možná účasť tu na tomto mieste, budme duchovne spojení vo svojich farnostiach. Ak môžete, vytvorte spoločenstvo buď v rodine alebo vo svojej farnosti, aby sme silou modlitby premohli diabla - nepriateľa všetkých nás.

V tej dobe zostane malá hŕstka verných - prichádzajú mi na myseľ slová Panny Márie z „Modrej knihy“. Keď si premietnem viacero udalostí, kedy sa pripravoval zápas a ťažkosti, keď sa šlo „s kožou na trh“, keď namiesto „Hosanna“ zanelo „ukrižuj ho“ - davy sa vytratili. Pod Ježišovým krížom, a tak aj teraz. Pri brale stojí obraz Vládkyne sveta. O chvíľu ho chlapi opäť odnášajú. Neďaleko v lese počuť hulákanie. Obraz nesú do kostola v Malých Ozorovciach. Napokon však skončí na priváte v Sečovciach. Obraz Vládkyne sveta, ktorú nechcú prijať. A predsa - nemáme inej nádeje, ani pomoci...

Anton SELECKÝ

Foto: (a)

Mimoriadny obraz

Na žiadosť Panny Márie - Vládkyne sveta, vznikol trebišovskom ateliéri obraz podľa popisu, ktorý si Panna Mária určila. Obraz dala namaľovať sestra Agáta u majstra Miroslava Koložváryho, ktorého sme navštívili dňa 3. októbra 2004.

Majster M. Koložváry (na obr.), 56-ročný, pochádza z Trebišova. Tu ako umelec pôsobí od skončenia umelecko-priemyselnej školy Bratislave, kde absolvoval u profesora Filu v roku 1967. Väčšinou sa venoval krajinomalbám, ktoré často vystavoval. Dnes maľuje portréty, ikony, a obrazy s náboženskou tematikou.

Som nábožensky založený - hovorí - a maľujem každý deň. Maľovanie je mojou záľubou. Obraz Kráľovnej Neba i Zeme - Vládkyne sveta, som maľoval tak, že som sa snažil do práce vžiť a prežívať to, čo tvorím, tak ako aj pri mojich ostatných prácach. Tak sa

priblíži výsledok, ktorý maliar sleduje. Tento obraz - originál, ktorý vznikol podľa popisu tuná sestry Agáty, je svojím spôsobom mimoriadny.

Milí priatelia, naše vydavateľstvo vydalo obrázok s obrazom, ktorý si Panna Mária - Vládkyňa sveta, priala namaľovať. Na druhej strane je posolstvo, ktoré povedala 17. júla 2004.

Obrázok je pripravený na distribúciu. Je laminovaný a cena jedného kusa je **5 Sk/Čk**. Kto si chce objednať akékoľvek množstvo, môže tak urobiť na našej známej adrese a kontaktoch.

(r)

Misia nepoškvrnenej čistoty

Bývalý ľavičiarsky rebel a okultista na hore Zvir:

Milujem ruženec

Októbrová prvá nedeľa odštartovala mesiac sv. ruženca. Na hore Zvir, v končiacej pohode „babieho leta“ sa stretli Máriini vytrvalci. Hora Zvir je miestom, kde možno stretnúť nezvyčajné typy ľudí, životy, príbehy, obrátenia. Všetky hovoria o nesmiernej Božej Láske, o Máriinej prítomnosti a starostlivosti, o sile modlitby. Jedným z týchto príbehov je aj Jozef Š. z Považskej Bystrice. Nepovedal nám svoje celé meno, ani sa nedal odfotografovať. Pochopíte prečo. Ale jeho svedectvo presne zapadá do tejto doby, v ktorej akoby sme nanovo prežívali Evanjelium. Nechajme ale prehovoriť Jozefa...

Všetko to začalo už v detstve. Otec má už moju mamu ako tretiu ženu, a mama má môjho otca už ako druhého muža. Mám veľa nevlastných súrodencov. Zažil som už ako malé dieťa veľké peklo a množstvo zranení. Nemôžem však povedať, že sa o mňa nestarali. Aj ja som sa snažil, mal som v škole samé jednotky. Ako však prišla puberta, stal som sa maximálnym grázlom. Začal som piť, fajčiť; fajčil som aj „marišku“, všetko možné. Rodičia to nechápali. No ja som im všetky tie konflikty za tie roky splatil niekoľkonásobne. Stal som sa rebelom.

Dištancoval som sa od rodičov, stále som „podrýval“. Moje slohy čítal celý učiteľský zbor. **Ked’ som mal 16 rokov, chodil som do Bratislavy na demonštrácie ľavičiarov. Otec bol trocha nadšený - je komunista. Videl, že mám červené zmýšľanie ako on, ale ja som bol extrémistom.**

Bol som zaslepený,

ale matka ma v detstve učila chodiť pekne do kostola, akože nejaký „pánbožko“ existuje, ale živá viera v Ježiša tam nebola. **V čase mojej rebélie ma začali zaujímať okultné záležitosti, mal som aj kamarátov satanistov.** Zohnal som si videokazetu so satanistickými rituálmi. Videl som tam nechutné a morbidne veci aj s Eucharistiou, znesväcovanie. Keby som tam bol osobne, tak to psychicky neprežijem. **Veľmi som tieto veci študoval, aj východné náboženstvá, slobodomurárstvo; mám doma množstvo materiálov.** Medzi nimi boli aj rôzne kresťanské materiály. Zaujímal ma, akú úlohu v tom všetkom zohráva Katolícka cirkev. Bola to Božia prozreteľnosť, že mi poslala do cesty ľudí, živých kresťanov, s ktorými som sa porozprával.

Bolo to po období môjho ateistického ľavičiarstva - **keď som mal sedemnášť. Vtedy som aj prakticky niektoré veci skúsil, Silvovu metódu, astrálnu projekciu - na diaľku vidíte realitu.** Napríklad - druhému kamarátovi sme videli do bytu, zavolali mu, akože ahoj, sedíš za počítačom, na stole máš to a to, až si myslel, že má doma nainštalované nejaké kamery... Alebo sme si telepaticky posielali správy - to sú také SMSky z hlavy. Keď mi moji noví známi kresťania povedali, že okultizmus je zlý, potom som už bol voči tomu opatrný. Mal som knižky od kňazov - exorcistov, a tam som zistil, kde som.

Po troch rokoch som šiel znova do kostola.

Ju prijal naozaj ako Mamu. Vtedy vyšli zo mňa na povrch také veci, ktoré bez Márie jednoducho zo mňa von nešli, napriek tomu, že už som bol obrátený. Odvtedy milujem ruženec. Mária hovorí ku mne veľmi osobne.

- Máš konkrétny zážitok viery, zásah Panny Márie?

Mária ma naučila modliť sa srdcom - že to nie je len opakovanie Zdravasov. Ten Zdravas je taký dopravný prostriedok k tomu tajomstvu Ježišovho života. Ja mnoho počúvam aj u katolíkov - no, Panna Mária áno, prijímame ju, nie sme protestanti, ale je pre nás len akosi „bočnou orodovníčkou.“ Ale nie je

Prekročil som prah

a prišlo mi tam zle, roztriasol som sa tam. Bolo to hrozné. Povedal som si, že hneď idem na spoved'. Jediný, kto spovedal, bol pán dekan. Ako som sa vyspovedal, akoby zo mňa spadlo tridsať kíľ, je to o. Ladislav Hermann, ktorý mal aj súd s liečiteľkou reiki.

Prijal som Eucharistiu a povedal som si, že budem chodiť do kostola. Pomohla mi jedna dievčina, ktorá mi zvestovala Pána Ježiša, kto vlastne je. Ten hriech sa však vo mne búril, mal som nutkanie od nej odísť, dať jej facku, diabol sa hrozne vo mne búril. Potom som si v jej spoločenstve urobil kurz „Filip“. Dovtedy som bol taký „polokresťan“ - živého Ježiša som nepoznal. Spoznal som, že viera nie je žiadny folklór, a tam som sa vlastne obrátil. To bol pre mňa najväčší zlom.

* * * * *

- Sme na Zvire, začíname mesiac sv. ruženca. Aký vzťah máš k Panne Márii?

Spoznal som sa s otcom Eliášom Dohnalom, o ktorom som sa dozvedel, a šiel som k nemu, keď ešte pôsobil na Sázave. Bol som však akosi upozorňovaný, až vydieraný. Volali mi kňazi až z východného Slovenska, že Eliáš je sám okultista, že je veľmi nebezpečný kňaz, nech k nemu nechodím. A mne sa tomu nechcelo veriť. Rozhodol som sa, že pôjdem. Tam som zažil také svoje druhé obrátenie, hlavne vzťah k Panne Márii - predtým som ju prijímal tak rozumovo, ale tam som vzťah k Márii prežil srdcom, tak ako Ján pod krížom: „Hľa, tvoja matka!“ A veľmi to na mňa zapôsobilo. Pretože som

to ten vzťah, že by sa ňou dali viesť, pretože sa vraj boja, že ich vzdiali od Ježiša. A to je hlúposť – ved' Ona sama povedala – hľa, služobnica Pána.

U nás doma bolo peklo, ale modlitba ruženca pretvorila moju rodinu. Susedia sa pýtali, čo je tvojej mame, prečo je už iná? Do rodiny prišiel pokoj...

- Hovoril si, že otec je komunista – ako na svojom otcovi vidíš november 1989, po ktorom síce máme záplavu okultizmu, ktorým si prešiel, ale zároveň máme možnosť žiť vieru naplno a nemusíme sa schovávať?

Áno, je sloboda, ale kresťania si ju absolútne nevážia. Cirkev spí – to je taký spiaci obor. Má obrovské bohatstvo. Sloboda je však ako otroctvo v Egypte. Za komunizmu boli ľudia zviazaní, museli pracovať, ale dávali im jesť, tak ako aj vo väzení. Zrazu majú slobodu, a hoci majú svojho Boha, oni stále „modlárčia,“ preberajú to od pohanských národov. Je to ako hovorí Panna Mária v Modrej knihe - červený drak je porazený, ale je tu čierna šelma...

- Čo by si povedal ľuďom, najmä mladým, ktorí v tom všetkom chaose hľadajú usmernenie a svetlo, ktorí hľadajú Boha?

To, že ľudia upadajú do falošných duchovných povier, alebo zostávajú ateistami, je to tým, že si neuvedomujú duchovnú stránku svojej bytosti, to že človek nie je niečo, ale niekto. Aj nemorálnosť je výsledok toho, že človek nevie, že Boh ho miluje a že sa dal za neho pribiť na kríž.

- Musí sa človek dostať až na dno, aby to pochopil?

Boj spočíva v tom, že sa človek musí zapierať a musí sa naučiť žiť pre Boha a pre tých druhých. Ale to ovocie, keď sa umenšujeme pre druhých, tú radosť, ktorou je naplnený, nemožno porovnať s ničím. To je láska.

(anse)

Slová našej Mamy

Moje drahé deti!

Milujem vás a som šťastná, že som sem mohla prísť. Chcela by som vám povedať, že Kráľ Lásky by bol rád, keby ste v týchto časoch zvlášť rozjímali o Jeho veľkých bolestiach. On cez tieto veľké bolesti chce kriesiť vašu vieru. Chcela by som byť zvlášť pri vás v každom momente vášho života... Viac uvažujte nad mojimi slovami. Nad slovami svojej Mamy...

Nepoškvrnená Čistota, 7. novembra 1993, katedrálny chrám v Prešove

prísť...

Moje drahé deti! Milujem vás a som šťastná, že som sem mohla

Klop, klop... Kto to vyrušuje... Zase niekto neohlásený. Mrzuto zosilníš zvuk televízora... Noc a ticho. Zunia prázdne steny. Pozoruješ kľučku, ktorú už nikto nestláča. Zvonček mlčí. A napokon kráčaš ty ku dverám iného. Ruka sa Ti trasie. Bojíš sa zaklopať. Bojíš sa počuť: Nevyrušuj! Niekto ti to nikdy nepovie. Naopak - čaká, až bude môcť vojsť. Až svojou Náručou objíme tú tvoju.

Chcela by som vám povedať, že Kráľ Lásky by bol rád, keby ste v týchto časoch zvlášť rozjímali o Jeho veľkých bolestiach.

Nemocnice, lazarety, vojna... Plač. Stonanie, preklínanie. Bolesť. Nie, mňa sa to netýka. Dajte mi s tým pokoj. Vyleštím kríž na stene. Je zo zlata. Rozbolí ma zub. Bežím k lekárovi. Juj, aké je to nepríjemné! Nevnímam nič. Len svoj zub. Kedy tá bolesť skončí?! Zlatý kríž oživa. Tečie krv. Rozlieva sa a pulzuje celým svetom. Volá z kríža. Cez každú nemocnicu, cez každé srdce. Bolesti Boha. Bolesti všetkých, za všetkých a kvôli všetkým...

On cez tieto veľké bolesti chce kriesiť vašu vieru.

Verím v Boha... Modlitba končí, slová odzneli. Slová...Vychádzajú ľahko. Z úst, z pera, z klávesnice. Zo schránky vypadol leták. Verte v našu silu - hlása slogan renomovanej banky. Verte! Blahobytná veštica, horoskopy, zaručené bohatstvo. Siaham na „Boha“ v knižnici. Teologická príručka. Slová... Verím? Pozerám na Evanjelium Rán. Odpovedá na tie naše. Zobúdzá...

Chcela by som byť zvlášť pri vás v každom momente vášho života.

Sedím si pekne v pohodlí. Gombík, obrazovka. Stlačím, nastavím, vyťukám. Som informovaný . Všetko je predsa na webe. Všetko mi ponúkajú, všetko mi vysvetlia, vyriešia... Displej telefónu zrazu stmavol. Čo sa stalo? Bože, pomôž! www.nebo.sk, com, org? Hluchota a prázdno. Mária, nedovoľ, aby som na Teba zabudol! Ďakujem, že si tu. Že spojenie s Tebou funguje. Že stačí prosbou ťuknúť na Tvoje Srdiečko...

Viac uvažujte nad mojimi slovami. Nad slovami svojej Mamy...

Prosím vás, už skončite. Nemám na vás čas. Mám plnú hlavu. Viete čo, až zajtra. Povedzte to stručne a rýchle! Musím rozmýšľať. Ako zaplatiť dlhy. Ako vyriešiť byt. Ako ušetriť čas. Je predsa toľko problémov. Padám na nos. Prosím, porad! Už neviem, ako ďalej. Potrebujem pomoc. Čo to hovoríš? Zopakuj to. Čo to je? Posolstvo? Aha...

Niečo mi to hovorí. Napíš mi to! Porozmýšľam. **Porozmýšľam, Mama...**

Anton Selecký

Misia Kráľovnej pokoja

Nádej a láska!

Drahé „deti Medžugoria“, chvála Ježišovi a Márii!

- **Skôr ako som koncom septembra odletela do USA, zašla som k Mirjane a opýtala som sa jej, čo je to najdôležitejšie, čo mám odovzdať Američanom vo svojich prednáškach.** Bez toho, aby o tom rozmýšľala, vyletela jej z úst táto odpoveď: **„Daj im nádej! Ukáž im lásku!“** Pripomenula niektoré bremená a problémy ľudí na Západe, aby ma upozornila na epidémiu strachu, ktorá dnes zachvacuje toľko srdc. Vieme dobre, že Mirjana, práve tak ako aj ostatní piati vizionári, odmieta „riediť staré víno vodou“, keď ide o tlmočenie náročných slov Panny Márie. Predsa ma v to ráno prekvapila, keď povedala: **„Tí, ktorí majú strach, nie sú veriaci“.**

Na prvý pohľad sa nám tieto slová môžu zdať tvrdé, ale keď sa nad nimi zamyslíme, môžu byť dobrým dôvodom na radosť a nádej. Je to úplne jednoduché: čím viac sa primkneme k Ježišovi, tým menej pociťujeme strach. Čím viac sa približujeme k Bohu, tým viac sa od nás strach vzdaluje. Musíme si uvedomiť, že strach a láska sú nezlučiteľné. Tam, kde je láska, nie je prítomný strach a keďže Boh je láska, pravá láska vyháňa strach.

Mirjana mi pripomenula jedno nádherné posolstvo z osemdesiatych rokov: **„Tí, ktorí považujú Boha Otca za otca svojej rodiny, ktorí mňa (Máriu) považujú za Matku a svätú Cirkev za svoj dom, tí sa nemajú čoho báť v budúcnosti, nemajú sa čo báť tajomstva.“** Kiežby tieto slová boli „zarámované“ v každej rodine! Mám veľmi rada spôsob, akým to podáva sv. Pavol: **„Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“** (Rim. 8,31)

Áno, jediný strach, ktorý by sme mali nechať vstúpiť do nášho srdca je strach, že by sme boli oddelení od Boha (ťažkým hriechom a odmietaním milosrdenstva). Byť oddelený od Boha je jediná skutočná pohroma. Sv. Panna to zdôrazňuje takto: **„Prosím Vás, nedovoľte, aby som prelievala krvavé slzy kvôli dušiam, ktoré sa strácajú v hriechu.“** (22.3.1984)

Po tých slovách o strachu Mirjana pokračovala a povedala s presvedčením: **„Vieš, nie je nič, čo by sme nemohli získať modlitbou a pôstom.“** Niekedy sa ma ľudia pýtajú: **„Mirjana, čo môžem v tejto situácii robiť, okrem modlitby?“** Pýtajú sa na to, pretože ešte nepochopili veľkú moc modlitby! Naše úsilie by malo spočívať v tom, že sa budeme lepšie modliť, viac sa modliť, mať viac dôvery v Boha, ktorý nás vedie ako otec svoje deti! Táto dôvera nenecháva žiadne miesto pre strach. Ona je to, čo robí našu modlitbu takou silnou.

Mirjana dodala: Veľa talianskych pútnikov sa ma pýta: **„Mirjana, prečo Panna vo svojich posolstvách žiada to a ono?“** Ale my, vizionári, sa jej nikdy nepýtame „prečo“?! Žiadneho z nás by ani nenapadlo pýtať sa jej prečo, pretože vieme, že náš život je v Božích rukách.“

Všimla som si, že túto veľkú múdrosť majú nielen vizionári, ale i väčšina veriacich Chorvátov. Bezpochyby to pochádza zo zmyslu pre Božiu transcendenciu, ktorý si uchovali. Pre nich Panna Mária vie, prečo žiada, aby sme robili to či ono – a to stačí. Nikdy sa nemýlime, keď sa podriaďujeme Božej vôli!

Ale ak sa pýtame Boha na jeho úmysly ešte prv, než sa vydáme na cestu k Nemu, potom veľmi prehrávame. Po 23 rokoch zjavení sa niektorí pútnici ešte nezačali postiť, pretože sa stále pýtajú, prečo to majú robiť. Koľko milostí ale bolo za ten čas udelené tým, ktorí s vierou dieťaťa sa jednoducho postili!

Vďaka, Pane, že sme konečne vošli do **Roka Eucharistie!** Upríme viac ako inokedy zrak na Eucharistického Ježiša! Sestra **Briege Mc Kennová** (USA) mi nedávno povedala do telefónu, že Nepriateľ urobí všetko, čo bude môcť, aby nás rozptýlil a zabránil nám žiť tento Rok Eucharistie naplno. Povedala, že to je dnes to najdôležitejšie, čo máme robiť, pre nás a pre svet.

Svätý Otec dosvedčuje zase viac svoju duchovnú jednotu s Pannou Máriou, keď ustanovuje tento rok Rokom Eucharistie. My môžeme odteraz ukázať našu jednotu s ním i tým, že v našom živote dáme viac miesta Eucharistii. Počas prvých rokov zjavení Panna Mária vyjadrila pranie, aby v každej farnosti bola adorácia Najsvätejšej Sviatosti. Dnes väčšina farností ponúka veriacim túto možnosť.

Navrhujem teda, aby sa každý z nás angažoval v pokornej modlitbe za svoju farnosť a diecézu, aby sa tam realizovalo toto pranie Panny Márie. 15. 3. 1984 dala toto posolstvo: „**Neustále sa klaňajte Najsvätejšej oltárnej sviatosti. Som stále prítomná, keď sú veriaci v adorácii. Vtedy dostávajú zvlášť milosti.**“

Na Tvoj príhovor, drahá Gospa, Matka Eucharistie, nech je náš život omšou a naša duša hostiou!

Sestra Emanuela

MEDŽUGORIE 15. októbra 2004

Uzatvárací ceremoniál 48. Eucharistického kongresu, ktorý sa konal od 10. do 17. októbra 2004 v mexickom meste Guadalajara.

Litovský kardinál Jonzas Backis v Guadalajare

Moc svätého ruženca

Kardinál Jonzas Backis, vilniuský arcibiskup, predniesol homíliu pri svätej omši, ktorej predsedal na začiatku druhého dňa Teologického pastoračného sympózia, ktoré sa konalo v rámci príprav na Medzinárodný eucharistický kongres v Guadalajare v Mexiku.

V homílii naznačil analógiu medzi prítomnosťou Guadalupskej Panny Márie v Mexiku a prítomnosťou Márie Matky milosrdenstva vo svätyni Brány úsvitu v hradbách starého mesta Vilnius a povedal:

„Litvania mali vždy dôveru v Božiu Matku a modlili sa ruženec. Počas druhej svetovej vojny mnohí Litvania ukazovali svoje ružence okupačným nemeckým vojskám, keď od nich žiadali preukaz totožnosti. Ruženec bol dostačujúcim identifikačným dokumentom!

Keď Sovietsi prevzali moc a deportovali celé rodiny na Sibír a inde, tieto rodiny si brali so sebou svoje ružence – často ako jednu z mála svojich osobných vecí. Litovskí väzni vyrábali ružence z chleba. Navlhčovali odrobinky, sušili ich a zväzovali niťou. V mojom rodnom dome vo Vilniuse sme vtedy tiež uchovávali takýto ruženec,“ povedal kardinál a pokračoval:

„Máriina viera v Kristovo božstvo nás povzbudzuje, aby sme verili v tajomstvo Eucharistie v chlebe a víne, ktoré sa tu a teraz stávajú samotným Ježišom.“

Litovský arcibiskup potom zarecitoval hymnus na Máriine materstvo ako prameň a vrchol všetkého materstva a povedal:

„Matky spoznávajú svoje stratené deti dokonca aj po rokoch podľa kučery vlasov alebo rozkladajúceho sa kúska odevu. Možno požadovať dôkazy pomocou lekárskeho nástrojov a kriminálneho vyšetrovania, ale nikdy sa nikomu nepodarilo oklamať srdce matky.

Ježiš naučil svätú Faustínu, ako si želá Božie milosrdenstvo pre svet. Toto posolstvo je mimoriadne významné a naliehavé dnes, keď je celý svet otrasený hrozným terorizmom a slepou nenávisťou človeka. Jediná možná spása je úplná dôvera v Božie milosrdenstvo. Svedectvo Božej Matky rozdrví aj najradikálnejší skepticizmus. A Mária chce, aby sme sa modlili ruženec, pretože si želá ukázať nám, prostredníctvom nás, jednoduchú a priamu cestu k Otcovmu srdcu,“ zdôraznil arcibiskup Backis. „Modlime sa zjednotení a s vytrvalosťou čerpajme z prameňa ruženca slovami, ktoré chápu deti i starší ľudia. A majme dôveru, pretože nikdy nebolo počuť, že by sa niekto utiekal o pomoc k Márii a nebol vypočutý.“

ZENIT/-zg-TK KBS

Chod' do Medžugoria!

Svätý Otec Ján Pavol II. sa ma pýtal, čo si myslím o Medžugorí: „Bol si tam?“

Ja som mu odpovedal, že nie.

Ján Pavol II: „Prečo si nebol v Medžugorí? Chod' inkognito, ako si bol v Moskve. Nikto Ti to nemôže zakázať, kto Ti to môže prekaziť? Medžugorie je pokračovanie Fatimy, obrátenie Ruska, Panna Mária si zvolila jeden komunistický štát.“

A ja som potom išiel. Koľko raz sa ma potom pýtal a ja som mu referoval o Medžugorí.

Raz som predstavil Svätému Otcovi skupinu asi 30 ľudí, ktorí sa zaujímali o Medžugorie. Vtedy povedal: „**Dnes svet stráca**

zmysel nadprirodzena. Mnohí ho nachádzajú skrze Medžugorie, skrze modlitbu, pôst a sviatosti. Stretávajú Boha skrze Medžugorie.“

Biskup Mons. Pavel. M. Hnilica

o Medžugorí (Rádio Lumen, 21. 08. 2004)

Naše interview

Nepočúvali ma...!

Kráčam po schodoch, ktorých je akosi veľa. Štvrté poschodie. Výtah tu nie je. Za dverami bytu v Sečovciach, na ktorých je napísané **Mgr. Agáta Burejová**, ma čaká 30-ročná žena. Bývalá rehoľníčka, odetá v civile, sedí za počítačom a opisuje do archívu posolstvá. Začiatkom roku sme spolu kráčali na úpätie Slanských hôr, aby mi ukázala miesto, kde sa stretávala s Pannou Máriou. Opäť si pripravujem magnetofón ako vtedy, vo februári, keď v kláštore sestier baziliánok - o niekoľko ulíc ďalej - predou mnou sedela klasická, v čiernom habite oblečená rehoľná sestra. Dnes tu sedí mladá žena, ktorá nezmenila svoj zasvätený život, napriek tomu, že ju zbavili večných sľubov... Nastala jeseň, v byte je ticho. Ruch okolo osoby sestry Agáty akoby utíchol. Ticho, ktoré vzniklo, je však plné napätia. Ako ticho pred búrkou...

- **M ROSA:** Od nášho rozhovoru, kedy bolo ešte akosi všetko „v pohode“, prešlo len čosi vyše osem mesiacov. Tvoje rehoľné spolusestry boli Pri brale, ty si vyučovala ako katechéta. Potom sa ozvala sestra Generálna predstavená, prišli zákazy. Mnohí čitatelia a veriaci nám vytýkajú, že sme tým zverejňovaním vecí všetko pokazili. Dnes je rok odvtedy, ako si začala verejne hovoriť posolstvá Panny Márie, a do tohto roka sa verejné posolstvá skončili... Ako to všetko vnímaš?

* **Sestra Agáta:** Bolo to práve 15. septembra 2003, keď mi Panna Mária povedala, aby som prišla sedemnásteho, a potom na ďalší mesiac takisto. A v októbri si želala, aby som posolstvá zverejnila.

- **M ROSA:** Prvé posolstvo, ako si povedala vo februári – Panna Mária adresovala Tvojej rehoľnej komunite. Videli sme potom Tvoje spolusestry Pri brale. Znamená to, že sečovské sestry baziliánky prijali toto posolstvo?

* **Sestra Agáta:** Myslím, že väčšina áno, i keď sa im niektoré slová – im adresované – nepozdávali. Moji predstavení tu na Slovensku boli o všetkom informovaní, mala som ich súhlas na všetky kroky a stretnutia. Pokiaľ neprišiel zákaz z Ríma. Aj pri posolstve Panny Márie, v ktorom ma žiadala pokračovať v misii, napriek zákazu predstavených, som najskôr žiadala súhlas.

- **M ROSA:** Mnohí stavajú na tom, respektíve argumentujú názorom, že zjavenie nemôže byť dobré, pretože ty si neposlúchla predstavených. Napriek tomu Panna Mária žiadala, - aj po zákaze generálnej predstavenej nezverejňovať posolstvá - aby sa posolstvá dostali ku všetkým Jej deťom a aby si chodila ku Bralu...

* **Sestra Agáta:** Neposlúchať Nebo – to je hriech. Samotná Panna Mária ma žiadala, aby som chodievala ku Bralu, stretávala sa s ľuďmi, modlila sa s nimi. Ja chcem vyplniť Jej prosbu, jej žiadosť. Nevnímam to ako neposlušnosť.

- **M ROSA:** Ako vnímaš zverejnenie posolstiev cez časopis M ROSU - poškodilo to Cirkvi - keďže sa hierarchia postavila ku kritickým posolstvám voči nej negatívne?

* **Sestra Agáta:** Vôbec nie. Dalo sa predpokladať, že sa im to nebude páčiť. Pretože sa to týka osobného vzťahu k Bohu. To sa týka každého jedného človeka. Pritom si Cirkev nevšíma povzbudivé slová našej Nebeskej Matky, aby na prvom mieste milovali Boha, eucharistického Krista, aby prijímali s vierou a často k Nemu prichádzali. Toto si zrejme mnohí v tých posolstvách nevšimli.

- **M ROSA:** Žila si v komunite, bola si členkou tej hierarchickej Cirkvi - dá sa tak povedať - mohla by si teda konkretizovať, či si v tom jej fungovaní postrehla prvky alebo skutočnosti, ktoré Panna Mária prišla oprávnené kritizovať?

* **Sestra Agáta:** Panna Mária aj mojej rehoľnej komunite adresovala nie veľmi príjemné slová. Tie sestry, ktoré mali otvorené srdcia, to prijali, ale niektorých sa to dotklo. Mám tú skúsenosť aj z vlastnej rehoľnej rodiny, že prísnejšie slová Panny Márie, ktorými vyzývala k náprave - neboli prijaté.

- **M ROSA:** Dá sa povedať, že si v kláštore žila nielen zabehaným, ale aj spokojným a zabezpečeným spôsobom. Ako si prijala to, že toto sa teraz zmenilo? Nemáš obavy, strach?

* **Sestra Agáta:** Tak ako od počiatku svojho zasväteného života som sa odovzdávala do Božích rúk, aj túto situáciu som do nich vložila. Preto nepociťujem strach. Vstúpila som akoby do neistoty, ale ja mám svoju istotu v Bohu.

- **M ROSA:** Padlo viac takých argumentov, že Panna Mária predsa nemôže ísť proti Cirkvi, že v dejinách všetci vizionári a svätí poslúchali, napriek tomu, že mohlo byť užitočné neposlúchnuť... Ako vnímaš tento argument?

* **Sestra Agáta:** Poslúchli spovedníka, poslúchli predstaveného, pretože samotná Panna Mária alebo Ježiš ich k tomu vyzvali. Panna Mária v tomto prípade vonkoncom nejde proti Cirkvi. Naopak, často spomína Cirkev a prosí o to, aby sme ju milovali. ABY SME NA PRVOM MIESTE MILOVALI BOHA. A to vôbec nie je útok na Cirkev. Práve z Jej slov môžeme vyčítať veľkú lásku k Cirkvi, na ktorej jej veľmi záleží.

- **M ROSA:** Ako sa Ty sama teraz osobne cítiš po tej zmene? Cítiš nejaké tlaky? Zvnútra, zo zmeny životného režimu? Ako teraz vyzerá tvoj duchovný život? Nemáš dojem, že si o niečo prišla, že si ochudobnená?

* **Sestra Agáta:** Cítim sa dobre. Ochudobnená som jedine o spoločné chórové modlitby a nemám denne možnosť adorať pred sviatostným Kristom. Ale tie modlitby, ktoré som vykonávala v kláštore, vykonávam aj teraz, či to je rozjímanie, duchovné čítanie, rozjímavý ruženec, účasť na liturgii...

- **M ROSA:** Keby sa to všetko nezmenilo, keby si Panna Mária neželala, aby si bola Pri brale, keby si zostala v reholi, keby si sa stiahla, ako to od teba mnohí očakávali, mohla by si svoje poslanie plniť aj tak?

* **Sestra Agáta:** Chcem to, čo chce Boh. Chcem naplniť Bohom dané poslanie.

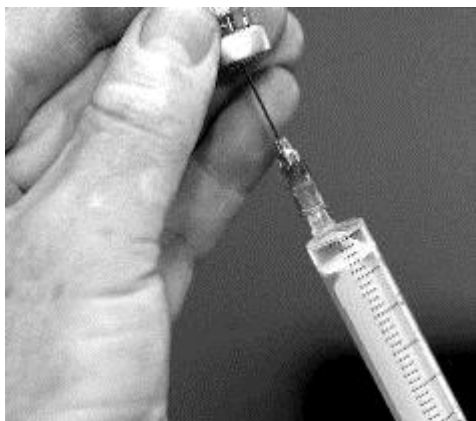
- **M ROSA:** Aké sú odozvy medzi ľuďmi? Si tu predsa známa, pôsobila si ako sestra, ako katechétku, pozná ťa množstvo detí, ich rodičov... Ako sa na teba pozerajú po pobyte na psychiatrii a po tvojom výstupe z rehole?

* **Sestra Agáta:** Z ľudí mám dobrý dojem, prijímajú ma aj v tejto situácii, majú viac-menej kladný postoj. Prekvapuje ma ich povzbudzovanie k tomu, aby som vydržala a aby som splnila to, čo si odo mňa žiada nebo. Mnohí sa za tento úmysel modlia. Som im veľmi vďačná. Zastavujú ma aj úplne neznámi ľudia, prejavujú mi sympatie a svoju dôveru.

Zhováral sa Anton SELECKÝ

(Dokončenie v budúcom čísle)

Zo zahraničia / Monitor

Mikročip v USA odsúhlasený(!)

Federálna administrácia „Food and Drug Administration“ v USA odsúhlasila 13. októbra 2004 (dátum výročia posledného zjavenia Panny Márie vo Fatime a slnečného zázraku!), užívanie mikročipu pre lekársku registráciu.

Ide o **elektronický mikročip s názvom „verichip“**, ktorý vyrába firma v Palm Beach na Floride. Tento mikročip sa bude **implantovať do tricepsu pravej ruky**. Toto schválenie momentálne ešte neznamená povinnosť prijať tento mikročip, ale federálna administrácia dala plnú „zelenú“ pre jeho oficiálne užívanie v medicíne na prepojenie s lekárskou kartou. Okrem iného, v

správach o tejto udalosti sa vyskytlo aj slovo „lavína“, pretože všetko svedčí o tom, že toto schválenie spustí vo svete lavínu užívania tohto mikročipu.

„Verichip“ je veľkosti zrna ryže, do ruky sa bude implantovať injekčnou striekačkou, trochu hrubšou ako zvyčajné. Verichip prijíma i vysiela signály. Špeciálnym skenerom sa „zobudí“ a vyšle svoje 16-ciferné identifikačné číslo. Implantovaný pod kožu bude funkčný celý život svojho nositeľa. Tým, že verichip vysiela aj prijíma signály, bude ho možno sledovať aj zo satelitov, takže človek bude sledovaný na každom mieste zemegule s presnosťou na metre.

Hoci masmédiá uvádzajú, že sa bude používať na zdravotné účely, netaja sa tým, že tento mikročip má oveľa širšie uplatnenie, vrátane užívania na kupovanie a predávanie.

Masmédiá sa len tu a tam zmienili, i to s nádychem výsmechu skutočnosti, že tento „**verichip**“ až **zarážajúco súvisí s proroctvom Apokalypsy, kde sa hovorí o „znaku šelmy“**, t. j. istom znaku, bez ktorého nebude možné kupovať ani predávať:

A bolo jej dané, aby do obrazu šelmy vložila ducha, aby obraz šelmy aj hovoril a pôsobil, že každý, kto sa nebude klaňať obrazu šelmy, bude usmrtený.

A pôsobí, že všetci, malí i veľkí, bohatí i chudobní, slobodní aj otroci, prijímajú na pravú ruku alebo na čelo znak, a že nik nemôže kupovať alebo predávať, iba ten, kto má znak: meno šelmy alebo číslo jej mena.

V tomto je múdrosť: Kto má rozum, nech spočíta číslo šelmy; je to číslo človeka a jeho číslo je šesťstošesťdesiatšesť. (Zjv 13:15-16)

(ZATL)

Ilustračné foto: (a)

Zabudnutí anjeli

Dnes je čas anjelov! Žite stále s nimi! Očakávajú zvestovanie troch anjelov a vaše oslobodenie. Bude to taká veľká vec, aká sa nestala od stvorenia sveta – malý súd...

Panna Mária Donovi Gobbimu

Anjeli sú stále pripravení načúvať modlitbám veriacich. Potom podľa Božieho príkazu prichádzajú, aby splnili dobré prosby a žiadosti k sláve Najvyššieho.

Ale veľmi veľa ľudí, milióny ľudí zabúdajú, že majú svojho anjela strážcu, že je toľko anjelov, ktorí môžu zabrániť nešťastiam a sú ľuďom na pomoci. Anjeli nesú a riadia celý vesmír podľa Božej vôle.

Anjeli sú najčistejší duchovia a služobníci Najvyššieho, ktorého milujú najvrúcnejšou láskou. Môžu byť veľmi nápomocní, ale často majú zviazané ruky, pretože sa na nich nikto neobracia.

Sedem archanjelov

Vo Svätom písme sa na dvoch miestach hovorí o siedmich svätých archanjeloch: V Starom zákone v knihe Tobiaš (12,15) stojí: Ja som Rafael, jeden zo siedmich anjelov, čo sú vždy pripravení predstúpiť pred Pánovu velebu. V Novom zákone v Apokalypse (1,4) čítame: Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, aj od siedmich duchov, čo sú pred jeho trónom.

Sedem svätých anjelov bolo vzývaných v prvotnej Cirkvi, zvlášť svätý Michal, Gabriel a Rafael, ktorí sú v Svätom písme uvedení menom. Skrze rozličné zjavenia boli uvedené na známosť i mená ďalších svätých archanjelov, ktorí majú zvláštne privilégium stáť pred Božím trónom. Dostali tieto privilégia pre svoju hlbokú pokoru a veľkú vernosť, akou sa osvedčili, keď splnili Božiu vôľu v hodine skúšky. Zostali verní Božej vôli a vedú nebeské šíky a povedú ich až do poslednej bitky. Bojujú s nebeskými légiami pod **Kráľovnou Máriou predovšetkým proti siedmim arcidémonom, ktorí od počiatku zvädzajú ľudí k siedmim hlavným hriechom: pýche, lakomstvu, smilstvu, závidi, obžerstvu, hnevu a lenivosti**. Vzývanie siedmich archanjelov a ich légii je obzvlášť veľkým požehnaním, potrebným predovšetkým v našej dobe a v posledných časoch.

Svätý archanjel Michal

Kto je ako Boh?

Poráža ducha pýchy a ctižiadostivosti a dedičný hriech. Pýcha a ctižiadostivosť sa porážajú pokorou. Pokora je dobrovoľné sebaponíženie, ktoré vychádza z poznania vlastnej nemohúcnosti (por. sv. Bonaventúra). Do stavu nerozhodnosti anjelov v dobe ich skúšky zaznelo zvolanie sv. Michala: Quis ut Deus? (Kto je ako Boh?) Silou lásky k Bohu zrazil Lucifera a zvrhol ho do priepasti.

Archanjel Michal je patrónom tých, ktorí vedú duchovný zápas, a to predovšetkým umierajúcich. Doprevádza duše k súdu a je patrónom sviatosti pomazania nemocných. Pri lôžku umierajúceho vzývajte archanjela Michala a jeho anjelov! Pápež Lev XIII. mal videnie zúrivých démonov, ktorí soptili proti Cirkvi až do konca časov.

Potom videl sv. Michala, ako ich so svojimi zástupmi pochytil a zvrhol do peknej priepasti. Preto zložil pápež známu modlitbu k svätému Michalovi a nariadil, aby sa ju veriaci modlili po každej svätej omši. Nie je to hypotéza, ale skutočnosť, že úpadok Cirkvi a svätej omše je dôsledok odstránenia modlitby k sv. Michalovi. Skutočnosť, že meno sv. Michala bolo odstránené z modlitby Confiteor spôsobila Cirkvi už mnoho škody.

Svätý Michal, archanjel, príd' nám na pomoc so svojimi anjelmi. Nauč nás uvedomiť si temnoty zla. Nauč nás bojovať s tvojou pokorou. Nauč nás bojovať v mlčaní a byť poslušný Bohu. Nauč nás milovať a byť verný ako Mária.

Svätý archanjel Gabriel

Božia moc

Poráža mamon, ducha lakomstva a hrabivosti (Mt 6,19-34; Lk 16,1-17). Tento hriech premáhame dobrovoľným darovaním z lásky k Bohu. Svätý Gabriel je Boží posol. Boh mu zveril veľké poslanstvo radosti pre ľudský rod, poslanstvo nádeje. Keď prišla plnosť času, zveril mu Boh najdôležitejšiu úlohu, aby Márii, najčistejšej a najpokornejšej služobnici priniesol na zem poslanstvo o vtelení Boha, jeho najdrahšieho Syna. Svätý Gabriel je verný posol a pomocník kňazov a osôb, zasvätených Bohu.

Svätý Gabriel, archanjel, príd' so svojimi zástupmi. Nauč nás byť pokornými služobníkmi. Pomáhaj nám, aby sme boli čistí a pripravení stať sa miestom odpočinku pre Pána a pre Máriu.

Svätý archanjel Rafael

Boží liek

Svätý Rafael, ukazovateľ Božej lásky, poráža Ducha nečistoty, necudnosti a požívačnosti. Pomáha nám, aby sme pod dohľadom Nepoškvrnenej a s jej pomocou sa stali čistí na tele i na duši a porážali hriech smilstva. Svätý Rafael je anjelom lásky, posily, zdravia a správnej voľby. Svätý Rafael nám pomáha rozoznať pravú lásku od lásky prchavej. Jemu a jeho anjelom je zverená sviatosť Ducha Svätého – birmovanie. Je patrónom cestujúcich, utečencov, lekárov, mládeže, snúbencov a kňazov. Vyprosuje milosť múdrosti, intelektu, rady, sily, zbožnosti a svätej Božej bázne. Máme ho vzývať pri dôležitom rozhodovaní, na cestách, pred operáciou, proti bezchybným pokrmom a liekom a proti každému nedostatku lásky.

Svätý Rafael, archanjel, príd' a sprevádzaj nás svojou pomocou. Rozmnož v nás svoju silu a svoju lásku. Daj, nech láska k Bohu a k Nepoškvrnenej víťazí v našich srdciach proti nenávisti a nečistote sveta.

Svätý archanjel Uriel

Boží oheň

Pripomínal sa v martyrológiu už v 4. storočí. Poráža ducha hnevu, nenávisti a netrpezlivosti. Je mierny a trpezlivý, drží vo svojej ľavici planúcu pochodň lásky k Bohu. Pán povedal: Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul (Lk 12,49)! Chráni všetky miesta zjavení a obohatenia milosťou. Pán Ježiš povedal v jednom svojom zjavení: „ Keď sa k nim priblížia červené zbrane, budú môcť preniknúť ochranný pás okolo miest zjavení mojej Matky len za cenu smrti a straty svojho života.“

Svätý Uriel, obklop nás svojím plamenným ochranným pásom, príd' nám na pomoc so svojimi nebeskými zástupmi. Nauč nás jednať tak, ako jednal Ježiš, keď bol na zemi.

Svätý archanjel Jehudiel

Božia chvála

Poráža ducha závesti a žiarlivosti. Zlý duch závesti vystupuje predovšetkým proti Máriinej kráse, pretože z nej malo vzísť vtelenie druhej božskej osoby. Hriech závesti žiarli na dobro blížneho. Závest' zaslepených farizejov sa zmenila v nenávest' voči Božiemu Synovi. Svätý Jehudiel je naším pomocníkom a vodcom. Jeho bezpodmienečné prijatie Božieho poriadku a jeho horlivosť nasledovať Božie prikázania spečatili jeho večné spojenie s Bohom.

Svätý archanjel, Jehudiel, mocný protivník zlých duchov, príd' nám na pomoc s celým svojím anjelským šíkom. Bud' s nami v našom boji proti hrozným útokom pekla, ktoré hrozia, že zničia Cirkev. Odstráň z našich sŕdc všetku závest' a učiň, aby sa božská moc stala pre nás večnou chválou v Bohu.

Svätý archanjel Sealtiel

Modlitba k Bohu

Poráža ducha nezriadenosti a nestriedmosti v jedle a pití. Proti tejto neresti máme postaviť ducha striedmosti a odriekania. Striedmost' trébuje intelekt, posilňuje vôľu a nové ctnosti. Na príhovor svätého Sealtielu boli veľké misijné oblasti oslobodené od hriechu alkoholizmu. Dosiahol to kňaz misionár, ktorému sa dostalo milosti, že poznal tohoto archanjela a vytrvalo ho prosil o pomoc. Sealtiel ako nositeľ milosti drží v ruke nádobu s kvetmi, znamenie slávy a života v Bohu. Máme sa k nemu a k jeho anjelom modliť za manželov, aby s ich pomocou vždy dokázali povedať áno novému životu, ktorý im zveruje Boh.

Svätý archanjel Sealtiel, pomáhaj nám so svojimi anjelmi, nauč nás modliť sa tak, ako sa modlil Pán a ako nás on učil modliť sa.

Svätý archanjel Barachiel

Božie požehnanie

Poráža ducha lenivosti, náboženskej povrchnosti a vlažnosti. Horlivosť v dobrom je nutná pre posvätenie a pre večnú blaženosť. Vlažní sú v Božích očiach horší než studení. Takto, že si vlažný, ani horúci ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst (Zj 3,16). Svätý archanjel Barachiel je privolávaný kňazským požehnaním, preto je potrebné, aby bolo veľa svätých a požehnávajúcich kňazov. Prosme svätého Barachielu, aby sa Božie volanie v nás stalo tiež jeho nasledovaním. Preto vás prosím ja, väžeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo, so všetkou pokorou, miernosťou a zhovievavosťou. Znášajte sa navzájom v láske a usilujte sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja (por. Ef. 4,1-3).

Svätý archanjel Barachiel, vyburcuj nás spolu so svojimi anjelmi z lenivosti, pomáhaj nám, aby sme rástli v dobrých skutkoch a v láske k Bohu i k Márii.

Ten, kto si ctí anjelov, uctieva tiež ich Kráľovnú a dostane hojnú pomoc v boji proti hlavným hriechom. Modlime sa často 7 x Otče náš, Zdravas a Sláva Otcu s invokáciou:

Svätí anjeli, príd'te so svojimi zástupmi a ukážte ľuďom svoju pomoc a svoju silu, aby sa naše srdcia zapálili láskou k sláve Boha a Márie, našej Kráľovnej.

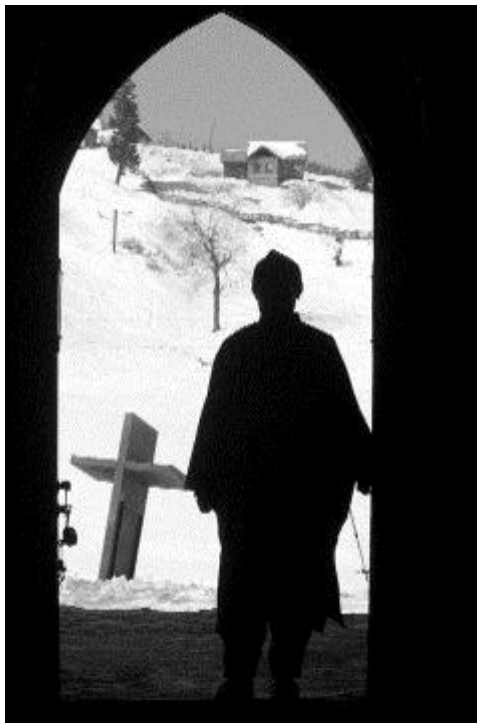
Podľa knihy H. Kreuzera:

Anjeli naši mocní zástancovia,

Edizione Segno

Hovor, čo cítiš...

Laureát Nobelovej ceny z roku 1982, sedemdesiatštyriročný kolumbijský spisovateľ... má rakovinu lymfatického systému... utiahol sa z verejného života a rozposlal otvorený list so želaním, aby sa šírila ďalej.

Pokiaľ by Boh na chvíľu zabudol, že som len bábkou a daroval mi ešte odrobinku života, využil by som ten čas najlepšie ako len dokážem. Pravdepodobne by som nepovedal všetko, nad čím premýšľam, ale určite by som si premyslel všetko, čo poviem. Hodnotil by som veci nie podľa ceny, ale podľa významu. Spal by som málo a sníval viac, pretože viem, že každú minútu so zatvorenými očami strácame šesťdesiat sekúnd svetla. Šiel by som, keď sa iní zastavujú, budil by som sa, keď iní spia.

Keby mi Boh ešte daroval

odrobinku života, jednoducho by som sa obliekol a kráčal k slnku a objavoval by som nielen svoje telo, ale aj svoju dušu. Presviedčal by som ľudí, ako veľmi sa mýlia, ak si myslia, že je nevhodné zamilovať sa, keď je človek starý. Nevedia totiž, že starnú práve preto, lebo utekajú pred láskou.

Dieťaťu by som pripravil krídla, ale dal by som mu ich, až keď sa naučí lietať. Ľuďom vo vyššom veku by som pripomenul, že smrť neprichádza so starobou, ale so zabudnutím, či opustenosťou.

Tolko vecí som sa od vás naučil, ľudia... Naučil som sa, že keď novorodenec po prvý raz chytí svojou dlaňou palec svojho otca, drží ho už navždy. Naučil som sa, že človek môže pozerieť na druhého zhora iba vtedy, keď mu chce pomôcť, aby sa zodvihol...

Hovor vždy, čo cítiš,

a rob, čo myslíš. Keby som vedel, že ťa dnes posledný raz uvidím spať, silne by som ťa objal a modlil by som sa k Pánovi, aby mi dovolil byť tvojím anjelom strážnym. Keby som vedel, že toto sú posledné minúty, v ktorých ťa vidím, povedal by som: milujem ťa.

Ráno nie je zaručené nikomu, ani mladému, ani starému. Možno, že dnes sa posledný raz pozeráš na tých, ktorých miluješ. Preto sa nezdržuj a urob dnes to, čo môžeš, pretože ak sa ukáže, že sa nedočkáš rána, budeš ľutovať deň, v ktorom si nemal čas na jeden úsmev, na jeden bozk, budeš ľutovať, že si bol príliš zaujatý na to, aby si im splnil posledné želanie.

Buď vždy nablízku

tým, ktorých miluješ, buď na nich dobrý a nájdi si čas, aby si im povedal: Je mi ťažko. Prepáč. Prosím. Ďakujem... a všetky tie láskavé slová, ktoré poznáš. Nikto si ťa nebude pamätať za tvoje utajené myšlienky, preto pros Pána o silu a múdrosť, aby si ich mohol vypovedať.

Dokáž svojim priateľom a blízkym, ako veľmi ich potrebuješ.

Tieto slová adresuj, komu len chceš. Pokiaľ to neurobíš dnes, ráno bude také ako to včerajšie.

Gabriel Garcia Márquez

Ilustračné foto: (a)

Zo života svätých

Svätý Bazil Veľký 2. časť

Arcibiskup, učiteľ Cirkvi, ochranca chudobných a chorých, patrón východného mníšstva. Toto meno je veľmi rozšírené u Grékov, Rusov a Ukrajincov. Basilios znamená kráľovský.

Rehoľník

Bazil nezostal dlho osamotený. V Ponte našiel niekoľkých kresťanov, ktorí skúšali svoje sily v asketickom živote. Zobral ich k sebe a pomaly premenil svoju púšť na kláštor. Teraz sa žiak stal učiteľom nie svetskej hlasnej rétoriky, ale tichého rehoľného života zasväteného Bohu.

Zanedlho Bazila navštívil Gregor z Nazianzu a zostal u neho nejaký čas. V liste, ktorý Gregor napísal Bazilovi po svojom návrate do Kapadócie, si dojatý pripomína život, ktorý nedávno prežili spolu, ich neprestajné modlitby a spevy žalmov, sväté pocity, porozumenie malej spoločnosti, ktorú Bazil povzbudzoval k dokonalosti vlastným príkladom, svojimi radami, ich štúdium Svätého písma, ba i ručné práce, ktoré vykonávali ako skutoční rehoľníci. Nosili drevo, lámali kameň v lomoch.

Bazil si vybral skutočne tvrdý život. Ten bohatý občan si vybral život biedneho. Jediná tunika a jediný plášť mu slúžili za oblek. Jeho lôžkom bola doska alebo prikrývka

rozostlaná na zemi. Chlieb, soľ a nejaké ovocie boli jeho potraviny. Čistou vodou z prameňa hasieval svoj smäd. Podľa sv. Gregora to bol človek nemajetný, čistý, vychudnutý častými pôstmi a sebazapieraním, bledý od nevyspania, skoro bez tela a krvi. **Vo svojom svete viedol sv. Bazil ostrý, dusný asketický život, ku ktorému viedol aj svojich bratov rehoľníkov.** Prvou podmienkou na to, aby sme dosiahli takýto stav, je vzdialenosť od sveta, ako to urobil Bazil. Potom príde modlitba, ručná práca a náuka.

Takéto myšlienky odporúčal v listoch svojmu priateľovi na začiatku svojho rehoľného života. Neskôr vypracoval dve zbierky pravidiel, ktoré sa stali a sú dodnes základom rehoľného života, obzvlášť na Východe. K duchovnej práci pre vlastnú spásu dodal ešte obširnejšiu činnosť, a to - výchovu mládeže. Bol vlastne zakladateľom rehoľných škôl, ktoré boli v rannom stredoveku centrom kresťanskej výchovy. Pod Bazilovým vedením sa začína rozvíjať nový štýl rehoľného života, ktorý v sebe spája prvky rozjímavé i aktívne, pustovnícke aj komunikatívne. Zostavením regúl - pravidiel pre takýto spôsob zasvätenia sa Bohu, Bazil sa vlastne stal zakladateľom rehoľného života v dnešnom ponímaní.

V čase, keď prežíval na svojej púti prvé roky rehoľného života, v Cézareji dokonával svoj život biskup Dianij, Bazilov krstiteľ. Pre spojenectvo Dianija s ariánmi Bazil s ním prerušil všetky zväzky. **Keď Dianij pocítil, že sa blíži k smrti, nechcel zomrieť v rozlúčení s Bazilom** a tak poslal po neho a zložil pred ním vyznanie pravej viery, aby nebol odlúčený od 318 biskupov, ktorí ohlásili svetu túto svätú náuku. Takú veľkú úctu si získal Bazil pre svoje vedomosti a svätosť života, že hoci ešte nebol vy-sväteným kňazom, jeho vlastný biskup nechcel zomrieť, pokiaľ nebol s ním duchovne spojený.

V roku 360 sprevádzal svojho biskupa na carihradskú synodu.

Po smrti Dianija, v čase nadmieru búrlivej voľby, bol zvolený a vysvätený za biskupa Cézarej Eusebij, čestný a dôstojný človek. Pretože dobre poznal Bazilove vlastnosti, v roku 364 ho vysvätil za kňaza, aby mal dobrého pomocníka. Sv. Bazil nezištne pracoval nad oázou duší. Eusebij začal prejavovať svoju nespokojnosť nad tým, že národ viac vyhľadáva Bazila než jeho. Keď to Bazil zbadal, nečakane opustil Kapadóciu a vrátil sa do kláštora v Annézii. Až keď Kapadóci hrozilo nové nebezpečenstvo zo

strany ariánov i nového arianskeho cisára Valensa a jedine Bazil bol schopný zjednotiť okolo seba národ pre mužnú obranu proti nepriateľom viery, Bazil zanechal v kláštore ako predstaveného svojho brata Petra, neskoršieho biskupa mesta Sebastie a sám sa vrátil v roku 362 znova k Eusebijovi. V tom čase bol jeho najhorlivejším, najoddanejším a dobroprajným pomocníkom.

Získajúc si dôveru biskupa, Bazil bez ťažkostí odstránil roztržky medzi národom a zorganizoval všetkých pravoverných na odpor voči nepriateľskému nástupu. Jedných povzbudzoval, u iných miernil nadmierny zápal, všetkých podporoval v boji. Ariani museli ustúpiť, presvedčiac sa sami s hanbou a horkou skúsenosťou, že nie je ľahké otriast' vierou národa Kapadócie v Najsvätejšiu Trojicu. Tento národ žil v neochvejnej viere a odsudzoval ariánsky blud, popierajúci božstvo Ježiša Krista. V tom čase usporiadal sv. Bazil bohoslužbu vo svojom chráme, čím dal nezmazateľný charakter liturgiám východných cirkví. Vo všetkých gréckych patriarchátoch sa dodnes slúži sv. liturgia Bazila Veľkého.

Ochranca chudobných a chorých

Okrem čisto cirkevných záležitostí zaoberal sa svätý Bazil v Cézarei rôznymi, obzvlášť charitatívnymi, činnosťami. On sa stal opatrovníkom chudobných, organizoval pomoc pre cudzincov, chorých a starých ľudí. Keď v rokoch 367 a 368 nastal pre neúrodu veľký hlad v celej Kapadócii a úrady akoby ustrnuli z nebývalého nešťastia a ani sa nepokúšali odporovať všeobecnej núdzi, jediný Bazil prispieval na záchranu obetí hladu. Predal všetko, čo mal a za získané peniaze doviezol rôzne potraviny a zachraňoval

hladujúcich. **Bazil sa celkom venoval biednemu, vyhladovanému národu.** Často bolo vidieť, ako sa na námestí v Cézarei schádza množstvo ľudí poblednutých od hladu, vyslabnuté matky, drobné a sotva sa držiace na nohách dieťa, ba púšťali tam aj židov.

A Bazil sa opásal zásterou, s pomocou svojich pár pomocníkov a milosrdných ľudí sám rozdával každému jeho podiel. A keď nadišiel čas bohoslužieb, ponáhlal sa do chrámu a tam dojmavým hlasom rozdával ešte hodnotnejší chlieb Božieho slova. A tak, hoci bol Bazil v tom čase len obyčajným kňazom, jeho cnosti boli známe na celom kresťanskom Východe.

Biskup

Keď v roku 370 zomrel biskup Eusebius, pravoverní biskupi a ľud, nevšímajúc si odpor ariánov a zlých katolíkov, odovzdali svoje hlasy a srdcia svätému Bazilovi. Starý a chorý biskup z Nazianzu, akoby samým nebom posilnený, v tom vážnom čase sám vysvätil Bazila a uviedol ho do jeho novej hodnosti.

Keď sa Bazil stal biskupom i arcibiskupom - metropolitom Kapadócie, našli sa i takí kňazi, čo sa postavili na odpor svätému Bazilovi a nechceli plniť jeho nariadenia. Za niekoľko rokov trpezlivosti, miernosti a lásky si svätý Bazil získal aj tých protivníkov, ktorí dospeli k presvedčeniu, že **„kto sa protiví Bazilovi, protiví sa Bohu“**. No to neprinieslo svätcovi žiaduci pokoj, lebo z inej strany prichádzala ešte nebezpečnejšia búrka - nepriateľský nástup heretikov ariánov a prenasledovanie katolíkov.

Hrozby cisára a ochrana Matky

Strašná búrka sa blížila pod vysokou a silnou ochranou cisára Valensa, ktorý sa na nahováranie svojej manželky stal ariánom a snažil sa túto bludársku náuku všemožne a všade rozšíriť a zakoreniť. Pred touto záležitosťou museli ustúpiť všetky štátne veci. Úradníctvo, dôstojníci a vojsko slúžilo cisárovi na rozšírenie ariánstva a na prenasledovanie pravoverných kresťanov. Osemdesiat kňazov z Carihradu bolo spálených na mori spolu s loďou. Vo všetkých mestách, kde prechádzal imperátor so svojím dvorom, boli katolíci vystavovaní ťažkým potupám a výsmechom. Chrámy boli odovzdávané bludárom, pohanom alebo židom. Zneuctievali nevinné devy, veriacich hádzali divokým šelmám, biskupov roztrhávali kliešťami, krv kresťanov zmyla podlahy svätýň.

Pošpinený krvou v jednej provincii, posilnený odpadlivosťou v druhej, blížil sa teraz cisár do Kapadócie, kde bol svätý Bazil arcibiskupom. Bazil ho očakával bez strachu. Biskupom, vládny hodnostárom a rôznym úradníkom, ktorých cisár posielal s lichotiacimi sľubmi k svätému Bazilovi, rozhodne odporoval.

Panna Mária sa zjavila svätému Bazilovi ako Orodovníčka, ktorá ho ochráni pred hnevom cisára.

Najväčšie ponaučenie, ktoré zaznamenal **svätý Gregor z Nazianzu**, dal svätý Bazil najväčšiemu nepriateľovi, **prefektovi pretórie, Dometiovi Modestovi**, ktorý dal príkaz spáliť osemdesiat kňazov na lodi. Jeho pokrstili ariáni a priam horel fanatizmom ariánskej sekty. Keď si nechal predviesť svätého Bazila, ani ho netituloval ako biskupa, ako sa to patrilo, ale zakričal na neho:

„Akým právom tvrdohlavo odporuješ takému veľkému cisárovi a sám jediný zo všetkých sa mu nepodvolíš?“ „Čo majú znamenať tieto slová?“ - pýtal sa svätý Bazil. „O akej tvrdohlavej neposlušnosti ty hovoríš? Ja ti nerozumiem.“

„Ty nevyznávaš vieru cisára ani vtedy, keď vidíš, že všetci ostatní sa podrobili buď dobrovoľne, alebo násilne.“

„Môj cisár mi to zakazuje. Ja nemôžem ctiť stvorenia, keď ma Boh stvoril a určil zúčastniť sa Božej prírody.“

Nahnevaný prefekt pohrozil Bazilovi konfiškáciou majetku, vyhnanstvom, mučením a smrťou.

„Vyhrážaj sa mi niečím iným, žiaden z týchto trestov ma nedojíma,“ odpovedal Bazil pokojne. **„Prečo?“**

„Preto, lebo odoberanie majetku nemôže postihnúť toho, kto nič nemá. Snád' nechceš tie obnosené šaty a tých pár kníh, čo je celým mojim bohatstvom. Nevadí mi ani vyhnanstvo. Nie som viazaný na žiadne miesto. Zem, na ktorej žijem, nie je moja. Nech ma pošlete do akéhokolvek kraja, všade budem doma, lebo lepšie povedané, ja viem, že celá zem patrí Bohu a všade sa pokladám za cudzinca a pocestného. Trápenie na mňa robí slabý dojem. Moje telo je také slabé, že pod prvým úderom sa zrúti. Smrť bude pre mňa milosrdným skutkom, ona ma skôr dovedie k Bohu, ktorému ja slúžim, pre ktorého už som napoly mŕtvy, ku ktorému sa snažím čo najskôr sa dostať.“

„Nik so mnou nehovoril dodnes ešte takto smelo,“ odpovedal strnulý prefekt. **„To asi preto, lebo si sa ešte nestretol s biskupom. Vo všetkých veciach sme my perfektne spokojní a mierni. Preto, keď ide o nášho Boha, nepoznáme nič väčšieho a neberieme ohľad na nič iného, ako na neho jediného. Oheň, meč, divé zvery, kliešte, čo roztrhávajú telo, dodávajú nám viac túžby, než strachu. Obsyp ma urážkami, vyhrážaj sa, rob, čo chceš, už si svoju moc, jednak nech si to**

cisár uvedomí, že ty nás nemôžeš premôcť a podrobiť nás tvojím bezbožným náukám, aj keby si sa nám vyhrážal ešte väčšími trestami.“

Znechutený prefekt išiel podať správu cisárovi.

„Pane,“ povedal Valensovi, „biskup nás premohol. On sa nebojí našich vyhrážok, ostáva nám teda len jediný spôsob - násilie.“

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Na aktuálnu tému / Blahorečenie

Imprimatur, index, Fatima, satanov dym

Rozhodujúci zápas (II.)

Prinášame druhú časť príspevku o. Miroslava Čajku CSsR z Toronta na tému, ktorá je dnes v našich katolíckych kruhoch veľmi frekventovaná. Má mať časopis zverejňujúci duchovné témy cirkevné schválenie alebo nie? Ako je to s poslušnosťou a čoho sa týka? Aká je dnes v Cirkvi situácia? Ale nepredbiehajme. Milí priatelia, privítame aj vaše ohlasy, ktoré radi uverejníme.

Najúčinnejší útok diabla

Diabol sa rozhodol zaútočiť na Cirkev z tej strany, z ktorej sa mu zatiaľ vo veľkej miere nedarilo. Zaumienil si, že zaútočí na Cirkev zvnútra. Zaútočiť zvnútra je najhroznejší útok. Nie je to ľahké, lebo na to potrebuje čas, kým sa dostane dovnútra... Podľa istých údajov sa komunistická strana Ruska rozhodla infiltrovať Cirkev ešte v tridsiatych rokoch. Komunisti poslali do seminárov študovať svojich ľudí, ktorí sa stali kňazmi, zdanlivo svätými, ale pracovali a pracujú pre diabla. Toto sa začalo ešte v tridsiatych rokoch. To znamená, že odvtedy to pokračuje už vyše sedemdesiat rokov. Sedemdesiat rokov je tu strašný útok na vnútro, srdce Cirkvi. Zaiste, niektorí z takýchto kňazov sa medzitým už stali aj biskupmi, ba aj kardinálmi. **Je to presne to, čo hovorí Panna Mária vo svojich zjaveniach v Akite, ktoré boli uznané Cirkvou:**

„Dielo diabla sa infiltruje aj do Cirkvi, bude možné vidieť kardinála nepriateľského kardinálovi, biskupa proti biskupovi. Kňazi, ktorí ma uctievať, budú opovrhovaní ich spolubratmi. Budú vyhodení z chrámov a od oltárov; Cirkev bude plná tých, ktorí prijímajú kompromisy a diabol bude tlačiť mnohých kňazov a zasvätené duše, aby zanechali svoju službu Pánovi.“

Toto potvrdil aj pápež **Pavol VI.**, keď povedal: **„Satanov dym prenikol cez isté trhliny aj do Božieho chrámu.“** (29. 6.1972)

Chce niekto pochybovať o tom, že vnútri Cirkvi je teraz veľký boj? Zaiste, nemusíme sa obávať, že by Cirkev tento strašný, ba najstrašnejší boj prehrala, lebo vieme, že **„brány pekelné ju nepremôžu“.**

Ale moja otázka znie: Pripustíme vôbec, že niečo nie je v poriadku v našej Cirkvi? Alebo budeme všetci tlieškať a nikto sa nenájde, kto by zakričal: **„Kráľ je nahý!“**? Ak vôbec nepripustíme, že niečo treba vážne riešiť, nič sa ani nevyrieši.

Zaiste, každý je hriešny, a môžeme aj ťažko zhrešiť, ale miera škandálov v Cirkvi je taká veľká, že si vyžaduje aj iné zdôvodnenie, nielen jednoduchú ľudskú slabosť. Tým iným zdôvodnením je to, **že Cirkev je infiltrovaná komunistami a slobodomurármi.** Tí už desaťročia rozširujú falošné nauky a hriech v Cirkvi. Toto dáva dostatočné vysvetlenie na to, čo sa robí v mnohých seminároch. Za týmito škandálmi je aj, a predovšetkým, mohutná ofenzíva nepriateľov Kristovho kráľovstva. Pred mnohými rokmi som počul, **že nepriatelia Cirkvi sa vystatovali tým, že zničia Cirkev v mene svätej poslušnosti.** Vtedy som tomu veľmi nerozumel. Medzitým som to už viackrát počul, a tu je konkrétny citát: **„Za takých sto rokov... biskupi a kňazi si budú myslieť, že kráčajú za zástavou Petrových kľúčov, keď v skutočnosti budú nasledovať našu zástavu... Reformy sa budú musieť urobiť v mene poslušnosti.“** (Alta Vendita, slobodomurársky dokument).

Diabol chce nasadiť do Cirkvi čím viac svojich ľudí, aby tak splnili jeho „proroctvá“, že prostredníctvom svätej poslušnosti zničí Cirkev. Komunisti prenasledovali veriacych často tak, že ich

zavreli na psychiatrické oddelenie. To je oveľa horšie, ako zavrieť ich do väzenia, lebo na psychiatrickom oddelení nemajú žiadnu právnu subjektivitu. Vo väzení bolo možné odvolávať sa aspoň ako-tak na platné zákony. Avšak na psychiatrii bol človek úplnou nulou - a to ešte predtial, že ho liečia. Niet tu miesta hovoriť o neslýchaných hororoch, ktoré sa tam diali. **Dnes diabol dosiahol už taký úspech, že nie komunisti, ale niektorí predstavitelia Cirkvi sami rozličným spôsobom nútia svojich veriacich ísť na psychiatriu.** V Amerike, napríklad, **istý biskup nútil svojho kňaza, ktorý bol známy ako mariánsky ctiteľ, ísť na psychiatrické vyšetrenie alebo do dôchodku.**

Nuž toto je taktika rozhodujúceho satanovho boja: Prostredníctvom jeho kňazov, biskupov, kardinálov rozkazovať tie veci, ktoré on chce. A veriaci ľud, ktorý vie, že má veriť a poslúchať, bude poslúchať na svoju vlastnú záhubu.

Ale je tu jeden „háčik“, ktorý diabol nemôže prekonať. Je to **PÁPEŽ**. Nuž tu možno začíname tušiť, v čom pozostáva otázka **IMPRIMATURU**. Pápež Pavol VI., pretože predvídal našu dobu, dobu Ducha Svätého, zrušil potrebu cirkevného schválenia pre súkromné zjavenia.

V článku od Thiary sa hovorí o dokumente, v ktorom pápež dáva „**úplnú a kompletnú slobodu veriť, hovoriť a písať o zjaveniach, víziách a lokúciách všetkým svojim deťom**“. **Tento dokument sa nikdy nedostal na verejnosť** - ako to povedal Ježiš Thiare - pre jeho nepriateľov. Zaiste, ťažko dokázať, že bol napísaný, ale nemožno ani dokázať, že nebol napísaný. Situácia v Cirkvi dáva skôr za pravdu tomu, čo hovorí Thiara.

Ale existencia tohto dokumentu nám nie je ani taká nutná, lebo ten istý efekt k nám prichádza z iného dokumentu pápeža Pavla VI. z roku 1966, v ktorom ruší INDEX, t.j. zoznam zakázaných kníh.

Cirkev bojujúca, to nie sú iba biskupi a kňazi, ale aj rádoví veriaci. Boh môže vyhrať vojnu proti satanovi aj s tými najmenšími. A práve preto, že predvídal zradu alebo slepotu medzi mnohými svojimi generálmi a plukovníkmi, uvoľnil ruky obyčajným vojakom, aby s nimi vyhral svoju vojnu.

Nieko však môže namietat': Čo ak určité mariánske zjavenia sú falošné?!

Áno, zaiste, je veľa falošných mesiášov a vizionárov, ako to predpovedá aj Sv. Písmo. Ale je veľkým zanedbaním, ak si tu na prvom mieste budeme predstavovať iba mariánske zjavenia, ktorých je zaiste dnes pozoruhodný počet. Aj medzi nimi sú zaiste falošné zjavenia. **Ale akosi sa zabúda na to, že tými falošnými prorokmi a mesiášmi sú predovšetkým iné náboženstvá, všelijakí samozvaní liečitelia, psychotronici, východní guurovia, joga, budhizmus, ale predovšetkým falošní boh peňazí, atď.**

Nuž ak by sa šírenie súkromných zjavení zakázalo, praví vizionári by poslúchli, ale falošné zjavenia by sa veselo šírili. Avšak, keď sa dá sloboda, aby sa mohli šíriť súkromné zjavenia, vtedy falošné zjavenia budú mať protiváhu v pravých. Keď sa dá rovnaká sloboda pravde i lži, vtedy lož nemá žiadne šance pred pravdou. A v tom vidím presný význam zrušenia **INDEXU**, ako aj **IMPRIMATURU** poslednými pápežmi.

o. Miroslav Čajka, C.Ss.R.

Anna Katarína Emmerichová

Pápež Ján Pavol II. slúžil v nedeľu 3. októbra 2004 na Námestí sv. Petra pred vatikánskou bazilikou svätú omšu, pri ktorej vyhlásil piatich nových blahoslavených. Svätý Otec vyhlásil doteraz 1345 nových blahoslavených a 483 nových svätých. Prinášame vám krátky životopis novej blahoslavenej Anny Kataríny Emmerichovej

Anna Katarína Emmerichová sa narodila **8. septembra 1774 v Coefelde**, v nemeckom Vestfálsku, v roľníckej rodine.

Mala deväť súrodencov. Už od malička musela pomáhať pri prácach doma i na poli. Rodičia i všetci, ktorí ju poznali, si veľmi rýchlo všimli, že k modlitbe a k viere má mimoriadny vzťah. **Prejavovala veľkú túžbu pomáhať iným.** Mala hlboký súcit s utrpením iných a bola ochotná i prevziať bolesť iných blížnych na seba. **Mala túžbu stať sa rehoľníčkou. Klarisky v Münsteri jej však dali podmienku, že musí vedieť hrať na organe.**

Napokon vstúpila do kláštora Agnetenberg v Dülmene, kde ju prijali augustiniánky roku 1802. O rok neskôr zložila rehoľné sľuby. V rokoch 1802 až 1811 bola veľmi chorá a trpela, ale utrpenie v tichosti obetovala za kňazov, za Cirkev a za duše v očistci. Kláštor v Agnetenbergu bol pod tlakom hnutia sekularizácie v roku 1811 zrušený. Katarína si našla prácu v domácnosti **kňaza Abbé Lamberta**, ktorý ušiel z Francúzska. Choroba ju však pripútala na lôžko. **Pre jej veľkú lásku k trpiacemu Spasiteľovi bola vyznamenaná znakmi Kristových rán - stigmami.**

Tým si získala úctu mnohých dobrých duší, ale tým podnietila aj mnohých prenasledovateľov z radov svetských, ale aj cirkevných vrchností, ktorí jej spôsobovali ďalšie veľké útrapy. V tomto stave dokázala vyrozprávať premnohé udalosti zo Starého i Nového zákona.

Všetky tieto jej videnia zapisoval pri jej lôžku známy spisovateľ **Clemens Brentan**, ktorý ju prvýkrát navštívil v roku 1818. Spracoval množstvo jej poznámok a vydal ich knižne. **Anna Katarína Emmerichová zomrela 9. februára 1824 a pochovaná je v Dülmene.**

(TK KBS)

Máriino narodenie,

ako ho videla blahoslavená Katarína Emmerichová.

Už niekoľko dní predtým povedala Anna Joachimovi, že sa čas jej pôrodu blíži. Poslala tiež poslov do Seforidy k svojej sestre Maraze, potom do údolia Zabulon k vdove Enue, Alžbetinej sestre a do Betsaidy k Salome, manželke Zebedeovej.

Tie tri ženy som videla, ako navečer prichádzajú k domu svätej Anny. Odobrali sa k nej do jej izby za krbom. Objali sa a Anna povedala, že jej čas je blízko a spievala s nimi jeden žalm postojačky: **„Chváľte Pána Boha, on sa zmiloval nad svojím ľuďom a vykúpil Izrael a naplnil prisľúbenia, ktoré dal Adamovi v raji: Semeno ženy rozdrťí hadovi hlavu.“**

Neviem už viac, ako všetko išlo po rade, ale spomenula predobraz Márie a povedala: „Semenom, ktoré dal Boh Abrahámovi, vo mne dozrelo, zaslúbenie dané Sáře a výhonok palice Áronovej je vo mne dokonané.“

Pri tom bola prežiarená svetlom.

Videla som izbu naplnenú jasom a nad Annou Jakubov rebrík. Ženy boli naplnené neopísateľným jasom a ako vo vytržení. Domnievam sa, že videli aj ten rebrík.

Bolo im poskytnuté občerstvenie. Jedli, pili postojačky a okolo polnoci sa uložili k spánku. Anna však zostala hore a modlila sa. Potom prišla a prebudila ženy, že cíti, že jej čas je blízko, aby sa s ňou modlili. Išli s ňou za záves, kde bola modlitebňa. Počula som, že sa znovu modlia nejaký žalm a domnievam sa,

že v ňom bola zmienka o horiacom kre. **Uvidela som však, ako jej izbu napĺňa nadprirodzené svetlo, ktoré sa spriadalo okolo svätej Anny.** Tie tri ženy padli ako omámené na svoje tváre.

Okolo Anny sa svetlo formovalo

celkom do tej podoby postavy, akú mal horiaci ker na Horebe, takže som ju už ani nevidela. Tie plamene žiarili celkom do jej vnútra a zrazu som uvidela, **že Anna do svojich rúk prijala žiariace dieťa - Máriu,** zavinula ju do svojho pláštá, pritúlila na svoje srdce, potom ju položila na podnožku pred svätostánok a ešte sa modlila. Tu som počula, že dieťaťko zaplakalo a videla som, že Anna vytiahla šatočky, ktoré mala pod svojím veľkým závojom, ktorý ju celú zahaloval. Zavinula dieťaťko až k ramenám najprv šedou a potom červenou šatkou; hrud', ramená a hlavu nezahalila. Teraz žiariaci ker okolo nej zmizol. **Sväté ženy sa vzpriamili a s prekvapením zistili, že sa dieťa už narodilo.**

Zobrali ho na ruky,

plakali a mali veľkú radosť. Anna na to odišla do svojej izby a uložila sa na posteľ, ženy však vykúpali a zavinuli dieťaťko a položili ho k matke. **Potom jedna zo žien zavolała Joachima. Prišiel k posteli svätej Anny a pokľakol a jeho slzy prúdom stekali na dieťa;** potom dieťa pozdvihol do výšky a modlil sa chválospev podobný Zachariášovmu. Povedal tiež, že teraz túži zomrieť a spomenul si na semeno, ktoré dal Boh Abrahámovi a ktoré skrze neho došlo k naplneniu a hovoril o koreni Jesse.

Keď sa Mária narodila, uvidela som ju v nebi pred Najsvätejšou Trojicou a v súčasnej dobe tiež na Zemi v rukách svätej Anny a videla som radosť všetkých nebeských chórov. Videla som, že jej nadprirodzeným spôsobom boli povedané všetky jej radosti a osudy.

Často mávam také videnia,

ale nedokážem to sama všetko vysvetliť a ľuďom to potom pripadá nie celkom dobre pochopiteľné, preto radšej mnohé nehovorím. Márii sa dostalo poučenie o mnohých tajomstvách. Keď toto videnie skončilo, Mária na Zemi zaplakala.

Videla som, že správa o jej narodení bola oznámená aj v predpeklí a videla som nesmiernu radosť praotcov, zvlášť Adama a Evy, že prísľúbenie im dané v raji sa naplnilo. Uvidela som tiež, že milosť praotcov bola rozmnožená a že miesto ich pobytu sa rozšírilo a viac rozjasnilo a že dostali moc, aby mohli viac pôsobiť na Zemi. Bolo to, akoby všetka ich práca s pokáním a všetko to ich úsilie, ich túžba a utrpenie celého ich života prinieslo ovocie.

Videla som tiež pohyb a radosť v celej prírode a to vo všetkých zvieratách aj ľuďoch a počula som sladké spevy. Hriešnici však pocítili veľkú úzkosť a skrúsenosť. Uvidela som tiež, zvlášť v končinách pri Nazarete, a najviac vo Svätej zemi, veľa posadnutých, ktorí začali veľmi zúriť v okamžiku Máriinho narodenia. Strašne kričali a hádzali sebou sem a tam a satani z nich kričali: **Musíme utiecť, musíme vyjsť.**

Najviac ma naplnilo radosťou, že som videla aj staručkého **kňaza Simeona** v chráme v túto noc, keď sa Mária narodila. Simeon sa modlil. Robilo mi veľkú radosť, že som videla staručkého Simeona práve teraz.

Aj prorokyňu Annu a ešte inú Máriinu učiteľku v chráme som uvidela, ako sa prebudili a boli poučené videním, že sa narodilo dieťa. Obidve si to vyrozprávali.

Ráno nato som uvidela, ako veľké množstvo ľudí z tejto oblasti, tiež aj služobníčky a slúžky svätej Anny, obklopujú dom. Im všetkým ukázali ženy toto dieťaťko. Mnohí boli veľmi pohnutí a mnoho zlých sa polepšilo. Prišli sem, pretože v noci uvideli žiaru nad domom svätej Anny a pretože poznali, že narodenie dieťaťa je veľkou milosťou.

Michal Hargaš

Ostro sledovaná stopa

Vandalizmus proti Cirkvi pokračuje

Obyvatelia Šamorína boli 10. októbra 2004 svedkami neuveriteľného vandalizmu. Zatiaľ neznámy páchatelia v noci zničili súsošie Nanebovzatia Panny Márie, stojace na hlavnom námestí. Vandali odbili dvom sochám hlavy, ďalšiu zhodili na zem. Historické súsošie z pieskovca pritom iba pred 3 rokmi zreštaurovali. Šéf SMK Béla Bugár spolu s primátorom Šamorína Domsitzom chcú vypísať odmenu 100 tisíc Sk tomu, kto pomôže nájsť páchatel'ov, ktorí zničili súsošie. Poškodené súsošie na Hlavnej ulici v Šamoríne sa nachádza oproti kostolu Nanebovzatia Panny Márie z 18. stor.

(Zo správy tasr a sita)

Súsošie Nanebovzatia Panny Márie na Hlavnej ulici v Šamoríne po útoku vandalov - dve postavy súsošia sa ocitli bez hlavy.

Podľa zahraničných agentúrnych správ sa v poslednom čase množia útoky proti katolíkom, a to rôznymi spôsobmi. Od označovania prívlastkami „fundamentalisti“, cez zverejňovanie škandálov zo záhadnými koreňmi až po brutálne útoky a siahanie na život - najmä na ďalekom východe (Vietnam, India, Čína). K ťažko pochopiteľným znevažovaniam a útokom proti Cirkvi dochádza aj v našich „civilizovaných krajinách“.

Či už vezmeme do úvahy šokujúci budhistický rituál priamo na oltári v bazilike vo Fatime, útoky ľavicových liberálov proti účastníkom septembrového „Dňa Ježiša“ v Berlíne, zničenie sochy Pátra Pia v Ríme, ktorej nedávno odrazili hlavu aj ruky a pod. V marci tohto roku došlo k podobnej udalosti aj v USA na Floride v meste Tampa.

Udalosť opisuje Chris Tisch v Times Staff Writer dňa 11. mája 2004,

ako aj Michael H. Brown: www.spiritdaily.org

Prípad Clearwater

Tampa, 1. marec 2004: Nahnevaný a znudený Kyle Maskell nemohol zaspať, a tak si vzal svoj prak, odišiel z domu svojich pestúnov s cieľom niečo zničiť. Keď zbadal siluetu Panny Márie, kto-rá sa utvorila na jednej sklenenej budove pred 8 rokmi, vybral z vrečka svoj prak a vyhodil tri alebo štyri guľčkové ložiská na horné tri panely obrazu. O niekoľko hodín našli ľudia farebnú siluetu, ktorá predtým priťahovala zástupy pútnikov do Clearwater, bez hlavy.

Tento príbeh rozprával Clearwaterskej polícií osemnásťročný univerzitný študent **Kyle Maskell** predtým, ako ho zatkli pre ťažký kriminálny zločin. Po noci strávenej vo vyšetrovacej väzbe bol prepustený na kauciu 10-tisíc dolárov. Vina ho trápila ešte viac ako dva mesiace a keď rozprával svoj príbeh, plakal...

Nevysvetliteľný obraz, ktorý vyzerá ako Guadalupská Panna Mária na odrazovom skle budovy v Clearwater (Čistá Voda) pri Tampe na Floride stmavol presne pred teroristickým útokom 11. septembra 2001.

Návšteva na tomto mieste

ukázala, že obraz, ktorý mnohí považujú za obraz Panny Márie, podľa Emily Lehrterovej, ktorá pomáha spravovať príliv pútnikov k tomuto údajnému zázraku, po prvý raz zrazu 5. septembra 2001 stmavol.

„Myslím si, že to bolo veľmi zvláštne,“ hovorí. **„Obraz Márie je zvyčajne taký jasný 5. každého mesiaca, ale v ten deň bol taký tmavý. Bolo to jediný raz, čo som také niečo videla.“**

5. každého mesiaca sa slávi špeciálna úcta k tomuto obrazu na rohu diaľnice č. 19 a Drew Avenue, neďaleko medzinárodného letiska v Tampe. **Obraz, farebná silueta veľkých rozmerov (20 stôp) je presne taká ako slávny obraz v Guadalupe na zázračnej látke.** Presne sa zhoduje s obrazom v Clearwater v Tampe, kde žije tak veľa španielsky hovoriacich ľudí, ktorí si mimoriadne uctievali Guadalupskú Panu Máriu – ďalšia skutočnosť, ktorá hovorí za zázračnú povahu tohto obrazu.

Zdá sa, že obraz je výsledkom istého druhu oxidačnej alebo chemickej reakcie v skle. Je tam niekoľko iných malých miest, kde sklo na budove - ktorá bola niekedy finančným úradom - sa zafarbilo podobnými farbami, ale na oveľa menšom priestore. Farby na obraze vychádzajú z tmavomodrej a smerom dovnútra sa menia na modrú, žltkastú, oranžovú, fialovú, znova modrú, tyrkysovú, zelenú, žltozelenú a znova fialovú.

Možno ho vidieť aj znútra, hoci menej podrobne. **Na dolnej polovici obrazu sa večer akoby objavovala tvár trpiaceho Ježiša. Niet tam ničoho, od čoho by sa tieto obrazy odrážali, a**

dokonca ani istý druh ničivej tekutiny, snád' kyseliny, ktorú na obraz hodil nejaký vandal nezničil obraz, ktorý akoby sa sám znovu opravil.

Použil Boh prirodzený proces - snád' interakciu s pramenitou vodou, aby to zmyl - pre svoje vlastné účely a posolstvo?

Z dúhových obrysov ženskej tváre na budove v Tampe - ako to vidíme na obrázkoch - sa postupne vynárala tvár guadalupskej Panny Márie.

Obraz po prvý raz

spozorovala 17. decembra 1996 zákazníčka vtedajšej finančnej spoločnosti. Ako napísali isté noviny, obraz vysoký dve poschodia žiari a trblieta sa, mení sa zo zeleného na modrý a na červený a sú na ňom jasné kontúry hlavy, plášt'a a väčšina torza. Skeptici tvrdia, že ho spôsobuje odraz slnečných lúčov na kvapkách vody, ktoré nastriekali sprayeri, ale nedokážu vysvetliť ako sa jeho žiara často v noci ešte zvyšuje. **George Pevoraro**, vedec sklárskej spoločnosti, pre noviny povedal: „Nie sme schopní vysvetliť ako sa tento obraz zjavil, ani prečo sa zjavil. Mohla by to byť náhoda alebo možno Boží zásah.“

Najtajomnejšie je,

že obraz sa bez prerušenia ťahá cez deväť samostatných tabúl' skla. Navštívilo ho už viac ako 1,5 milióna ľudí a pôvodný majiteľ budovy Mike Krizmanich im dovolil inštalovať tu trvalú svätyňu s vierou, že „**obraz je dar Boha, ktorý treba chrániť a ukazovať.**“

Spojenie s Guadalupe je o to zaujímavejšie, že Guadalupská Madona sa oficiálne uznáva za Pannu oboch Amerík. Ani nie týždeň po tom, čo obraz stmavol, Al Kaida zaútočila na Pentagon a World Trade center. Nachádza sa tiež v štáte, ktorý je skutočným centrom duchovnej vojny Ameriky! Guvernér štátu Jeb Bush - ktorého brat dosiahol priam zázračné víťazstvo v štáte - navštívil Guadalupskú svätyňu v Mexiku a pri voľbách vzývali túto Preblahoslavenú Pannu.

„Boh nám hovorí, že je čas zmeniť naše cesty,“ poznamenáva sestra **Christiana z Rehole sv. Anny v Indii.** **„Vyzerať to presne ako všetky ostatné maľby Preblahoslavenej Panny Márie.“**

* * * * *

„Ľutoval to. Vôbec to nemal v úmysle urobiť, a preto sa ospravedlňoval,“ povedal **Christian Zarra**, jeden z dvoch policajtov, ktorí vypočúvali Maskella. **„Už je toho príliš veľa, čo mu život spôsobil,“** dodal.

Reakcie tých, ktorí sa prišli pozrieť na obraz po incidente, boli rôzne. Niektorí zdôrazňovali odpustenie, iní potrestanie a zodpovednosť.

„Modlime sa za toho, kto to urobil! Modlime sa pod obrazom Panny Márie za celý svet!“ vyzýva **Rosie Reed**, miestny predstaviteľ Kristových pastierov, ktorým patrí budova.

Jose Pombo, ktorý tam prišiel v pondelok zapáliť sviečku, hovorí: **„Má už 18 rokov, je dospelý. Vo veku 18 rokov nevie, že to, čo opisuje je neospravedliteľné. Myslím si, že by si mal odsedieť veľmi dlhý trest. To je ako ísť do Lúrd vo Francúzsku a znesvätiť to tam.“**

Polícia v Clearwater vyšetruje prípad niekoľko týždňov. Verdikt znel - výtržníctvo.

V pondelok rodina, u ktorej Maskell býval, prišla za učiteľom do školy. **V Maskellovej zásuvke na oblečenie našli prak, balíček guľčkových ložísk a novinové ústrižky, venované téme vandalizmu.**

Niektorí veriaci

sa domnievajú, že tento čin bol skutkom náboženskej nenávisti, možno odplata za úspech filmu Umučenie Krista. Ale polícia tvrdí, že Maskell nekonal z náboženskej motivácie. **„Mal náladu ničiť a náhodou zastal pri obraze Panny Márie. To nebola náboženská vec,“** povedal policajný hovorca **Wayne Shelor**. **„Bol to prípad strateného dieťaťa, hľadájúceho svoju identitu, ktoré vyjadrilo svoj hnev spôsobom, akým by nemalo“** dodal.

Dva týždne predtým boli Maskell a ďalší mladiství zatknutí za odcudzenie dvoch nožov, balíčka žiletiek a jedných džínsov v miestnom obchode. V ten istý deň sa priznal k vine a bol odsúdený na šesť mesiacov podmienene. Obvinenie z vandalizmu môže byť potrestané až piatimi rokmi väzenia, ale polícia povedala, že sa im zdá nepravdepodobné, že Maskell bude odsúdený do väzenia, ak bude usvedčený zo zničenia obrazu Panny Márie. **„Neviem si predstaviť, že by ho za to poslali do väzenia,“** povedal Shelor.

Medzitým Kristoví pastieri pokračujú v nočnom strážení toho miesta. Rozbité panely nahradili panelmi z čistého skla. Hoci spodná časť postavy obrazu Panny Márie zostala neporušená, počet návštevníkov sa znížil. **„Máriina tvár je preč,“** zakončil Reed, predstavený rehole Kristovi pastieri.

* * * * *

Predstavitelia Kristových pastierov v štáte Ohio odmietli komentovať strašné zničenie slávneho obrazu Preblahoslavennej Panny - ktorý je už 8 rokov na budove v Clearwater - píše Michael H. Brown. Teraz vlastní a spravujú túto budovu títo pastieri ako svätyňu a svoje centrum.

Polícia

sa dostavila na miesto činu, ale nepodala nijakú správu. Poškodenie bolo jasne viditeľné a zobrazené na internetovej stránke tohto spoločenstva a informovali o tom aj noviny Spirit Daily. **Niektorí ľudia hovoria, že na rozbitých sklených tabuliach teraz vidno akoby obrazy Ježiša.**

Rád by som vedel, či zničenie obrazu Panny Márie v Clearwater na Floride bolo prorockou udalosťou. Myslím si, že sklené tabule vykazovali niečo abnormálne. Áno, mohol to byť proces oxidácie, ktorý technicky spôsobil zafarbenie, ale skutočnosť, že obraz možno presne priložiť na guadalupský a budú zhodné ako

aj skutočnosť, že sa tiahne bez prerušenia cez deväť samostatných tabúl skla jasne svedčí o zázraku. ...

Som v prvom rade však prekvapený, že Cirkev nepodnikla nič na zachovanie obrazu, ani neukázala trochu viac záujmu. Som si istý, že biskup má svoje dôvody a my rešpektujeme jeho postoj. Ibaže neviem, aký je. Keď som obraz po prvý raz uvidel, vyjadril som názor, že by sa mal uchovávať v bazilike ako obraz Kráľovnej vesmíru v svätyni v Orlande a to hoci aj v podzemí, ak biskup nepovažoval ešte za vhodné ukazovať ho verejnosti. Možno namietat, že mal zostať tam, kde je, ale nedalo sa tam zabezpečiť nejakú stráž?

Bolo to jednoducho vecou zabezpečenia. Zázračné obrazy v prostredí oficiálnej Cirkvi predsa prežili rôzne strašné útoky. Vieme, že dokonca **ani požiar nebol schopný zničiť Turínske plátno a že výbuch spôsobený teroristami v roku 1921 v bazilike s obrazom Guadalupskej Panny Márie pri Mexico City zohol mosadzné svietniky, ale nijako nepoškodil samotný obraz!** Výbuch bol taký veľký, že otriasol všetkými oblokmi v olovených rámikoch a nadvihol mramorové a kamenné kvádre svätyne. Obrovský bronzový kríž nad oltárom sa ohol ako z hliny. Keď sa dym rozptýlil, ohromení členovia komunity s úžasom videli, že nikto nebol zranený, ani len celebranti pri oltári. Pozreli na obraz a s ohromením videli, že **bol úplne ušetrený následkov výbuchu a na ochrannom skle nebola ani prasklina!**

Obraz v Clearwater

nemal také šťastie – nedostalo sa mu podobnej ochrany. Musíme sa diviť, prečo. Bol to Boží plán – znamenie – ukončiť jeho úlohu? Všimnime si, že obraz stmaval jediný raz pred 11. septembrom. Je jeho zničenie jednoducho zločinom, alebo podobná predzvesť?

* * * * *

- **Podľa správy TASR** z 27. septembra 2004 hurikán Jeanne spôsobil na Floride škody za 25 miliárd dolárov a vyžiadal si štyri obete. Jeanne bol už štvrtý hurikán, ktorý v priebehu 6 týždňov zasiahol Floridu.

- **Po rozbití sochy** Panny Márie Pri brale 20. júla 2004 nasledovali na východe povodne. V obci Bačkov, neďaleko Sečoviec zahynul jeden človek...

(r)

Medžugorie na Slovensku / Výročie na Turzovke

Matka nemôže mlčať!

Páter Ljubo Kurtovič v Košiciach: Medžugorie nie je nejaká kresťanská sekta v Cirkvi. Medžugorie je Cirkev, ktorou pohla Panna Mária.

„Príd', Duchu Svätý, príd' na mocný príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej milovanej Nevesty!“ Takto sa začal dňa 3. októbra 2004 mimoriadny večer v našej druhej slovenskej metropole - Košiciach, v kostole sv. Gorazda, na sídlisku Na Tereze (správcom farnosti je Eugen Jurkovič), kde niekoľko tisíc veriacich trpezlivo očakávalo vzácneho hosta - pátra františkána **Ljuba Kurtoviča**, správcu farnosti Medžugorie a pravidelného komentátora posolstiev Panny Márie v Medžugorí.

Privítal ho otec dekan, a potom aj otec Eugen Jurkovič slovami: Chcem vás všetkých čo najsrdečnejšie privítať v kostole sv. Gorazda v Košiciach, a zvlášť by som chcel privítať známeho pátra Ljuba Kurtoviča z Medžugoria. Sme veľmi radi a chceme Bohu dnes ďakovať za to požehnanie, že práve v našom kostole sme tu spolu.

Na sv. omši, ktorá nasledovala po sv. ruženci s 18 koncelebrujúcimi kňazmi kázal páter Ljubo, ktorý okrem iného povedal:

Chcem vás všetkých srdečne privítať, zhromaždených okolo Ježiša, okolo Jeho oltára. Zhromaždila vás tu viera v Ježiša a v Blahoslavenú Panu Máriu. Chcem Vám odovzdať pozdrav od Blahoslavenej Panny Márie v Medžugorí. Ale Ona nie je iba v Medžugorí. Ja Ju spoznávam a vidím aj dnes večer tu, v tomto kostole. Vidím Ju v srdci každého z vás. Pretože to Ona vás tu zhromaždila, nie ja. Ja vám nemám čo dať, iba Ju a Ježiša Krista. Gospa, ktorá sa v Medžugorí zjavuje už 23 rokov, nič iné nerobí, iba nás chce prebudiť. Chce povedať každému z nás, že Boh je živý a miluje nás. Jej hlavné poslanstvo je Pokoj, pokoj, pokoj. Pokoj nech zavládne medzi Bohom a človekom a medzi ľuďmi navzájom. My všetci potrebujeme pokoj. My sme až vtedy začali chápať vážnosť posolstva Panny Márie, keď sa u nás začala vojna. Vtedy sme spoznali silu zla, nenávisti... My všetci potrebujeme pokoj. Máme strach z budúcnosti, strach o vlastné deti, o vlastnú rodinu, strach pred terorizmom, a možno aj strach pred Bohom a pred sebou samými. A Panna Mária prišla a povedala: Keby ste vedeli, ako veľmi vás milujem, plakali by ste od radosti. Panna Mária prišla, aby nás priviedla k Bohu. Povedala **„Vaše utrpenia sú aj mojimi utrpeniami. Prišla som, aby som vám pomohla. Aby ste vedeli, že nie ste sami.“** Gospa je 23 rokov medzi nami, nedovolí nám zaspať. Tak ako matka v rodine, Ona nás všetkých vychováva. Medžugorie, to nie je nejaká kresťanská sekta v Cirkvi. Medžugorie je Cirkev, ktorou pohla Panna Mária. Dnes je to Medžugorie, zajtra to možno bude na nejakom inom mieste. Pretože Matka nemôže mlčať...

* * * * *

Kázeň pátra **Ljuba Kurtoviča** zožala potlesk 5 000 prítomných veriacich. . Za mariánske skupiny pátrovi Ljubovi, otcovi dekanovi, ako aj tlmočníčke **Terke Gažiovej**, ktorá pátra Kurtoviča sprevádzala na jeho ceste, poďakovala **Marta Uchalová**.

Medžugorské stretnutie v Košiciach bolo u nás na Slovensku, v mariánskej krajine, paradoxne za tie roky jedno z mála. A to napriek tomu, že Medžugorie už navštívili státisíce Slovákov! Verme, že sa osmelia aj ďalšie farnosti!

Anton Selecký

Foto: (a)

Dva obrazy – jeden symbol

Dňa 17.10.2004 som sa zúčastnila jesennej púte do Turzovky na horu Živčák, organizovanej pri príležitosti štyridsiateho výročia objavenia obrazu Kráľovnej Turzovky, jedenásteho výročia posvätenia kaplnky a presne desiateho výročia vystavenia obrazu v kaplnke k verejnému uctievaniu.

Dva a polhodinovú cestu z Bratislavy nám v autobuse svojím veľmi obohacujúcim duchovným príhovorom vyplňala pani **Mgr. Elena Šubjaková**.

Najskôr sa zamerala na históriu objavenia obrazu, jeho neobvyklé uchránenie pred plameňmi, ktoré ho mali zneškodniť pri jednej z mnohých rabujúcich akcií komunistického režimu, tak ako aj všetky ostatné posvätné predmety umiestnené na Živčáku od čias zjavenia sa Panny Márie na hore Matúšovi Lašutovi, rekonštrukciu obrazu a jeho dvadsaťsedemročné prechovávanie v exile v Kolíne nad Rýnom v Nemecku. Spomenula veľa zaujímavých zážitkov, ktoré ju sprevádzali pri organizovaní prenesenia obrazu späť na Slovensko.

Počas vysvetľovania symbolík na obraze Kráľovnej Turzovky ma upútala byzantská ikonografia, ktorá naznačuje prepojenie Východu so Západom. V duchu som si dávala do súvisu okolnosti, ktoré sa v ten deň odohrávali a ktoré naväzovali na toto prepojenie. **Dňa 17. 10. 1994 bol po prvýkrát vystavený obraz v kaplnke na Živčáku k verejnému uctievaniu a 17. 10. 2004, teda presne po desiatich rokoch, bol Pri brale, v Gréckokatolíckej farnosti Malé Ozorovce, posvätený obraz Vládkyne sveta.**

V duchu jednoty Rímskokatolíckej a Gréckokatolíckej Cirkvi sme prežívali aj cestu naspäť, keď po duchovných zážitkoch, spojených so svätou omšou, poklonou pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou a pobytom na Živčáku nám znela z reproduktorov, umiestnených v autobuse, uchvacujúca melódia akatistu.

V závere naša sprievodkyňa zdôraznila cyrilometodskú tradíciu, ktorá sa spája s duchovným odkazom Kráľovnej Turzovky:

„Jednota národa v duchu cyrilometodskej tradície, prostredníctvom Panny Márie, ktorá ako dcéra Otca, Matka Syna a Nevesta Ducha, bytostne spojená s trojičným tajomstvom, nás uvádza do prítomnosti Najsvätejšej Trojice.“

Tento hlahol o Najsvätejšej Trojici a Bohorodičke znie u nás v liturgickej ozvene Grekokatolíkov už od čias Veľkej Moravy. Slovensko bolo vždy duchovnou križovatkou kresťanských národov Východu i Západu.

Obnovením tejto tradície sa stane znova zdrojom zjednotenia všetkých Slovanov. Slovanská misia sv. Cyrila a Metoda bude na konci času zavŕšená práve tam, kde sa i začala - na Slovensku..

Elena Selecká

Krátke správy / Rôzne

Neúspešné vyšetrovanie

Dňa 20. júla 2004 bolo rozbité miesto zjavení Panny Márie Pri brale v Malých Ozorovciach. O.z. Magnificat podalo trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a. Po dvoch mesiacoch vyšetrovania došlo o.z. Magnificat od Okresného riaditeľstva PZ v Trebišove uznesenie (19. septembra 2004) o prerušení trestného stíhania vo veci „poškodzovanie cudzej veci“ (škoda 37 850Sk), v ktorom sa uvádza: Pre zabezpečenie zistenia páchatel'a bolo po neznámom páchatel'ovi vyhlásené pátranie. Boli vytipované a následne dôkladne vyťažené osoby, ktoré sa už v minulosti dopustili obdobnej trestnej činnosti a osoby z radov závadových osôb zo služobného obvodu. Aj napriek vykonanému šetreniu policajných orgánov PZ, ako aj využitím kriminalisticko-technických prostriedkov využívaných v polícii sa páchatel'a uvedeného skutku nepodarilo zistiť.

Z vyššie uvedených dôvodov je prerušenie trestného stíhania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, plne o d ô v o d n e n é.

Podpísaný por. Marián Repovský

TASR + Anton Selecký

Vandal odhalený

Polícia obvinila páchatel'a, ktorý zničil na Hlavnom námestí v Šamoríne súsošie Nanebovzatia Panny Márie. **Doposiaľ netrestaný 19-ročný muž zo Šamorína** je obvinený z poškodzovania cudzej veci a výtržníctva, za čo mu hrozí trest odňatia slobody až na 5.rokov.

Primátor Šamorína **K. Domsitz** potvrdil, že je pripravený vyplatiť, vypísanú odmenu 50 tisíc Sk tomu, kto polícii pomohol vandalský čin (škoda 500 tis. Sk) objasniť. Mladý muž v noci zo soboty na nedeľu z 9. na 10. októbra odlomil z dvoch sôch hlavy, **tretiu odlomil celú a zhodil na zem, štvrtú poškodil len čiastočne.** Trnavský policajný hovorca **M. Korch** povedal, že svoju úlohu v tomto prípade zohral alkohol.

Začal Rok Eucharistie

V dňoch 10. - 17. októbra 2004 v mexickom meste Guadalajara sa uskutočnil Medzinárodný eucharistický kongres.

Katolícku cirkev na Slovensku na ňom reprezentovali košický arcibiskup - metropolita **Mons. A. Tkáč**, košický pomocný biskup **Mons. S. Stolárik**, dekan TF Katolíckej univerzity v Košiciach **Mons. A. Konečný** a rektor Kňazského seminára sv. F. Xaverského v Badíne **Mons. V. Nepšinský**. Ako pre Rádio Lumen uviedol **biskup Stolárik**, účasť na eucharistickom kongrese v Mexiku bola pre všetkých veľkou poctou. Týmto kongresom sa začal Rok Eucharistie, ako to vyhlásil Svätý Otec **Ján Pavol II.** na slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi dňa 10. júna 2004 v Lateránskej bazilike.

Rok Eucharistie sa ukončí Riadnym zasadáním Synody biskupov v dňoch 2. až 29. októbra 2005. Ján Pavol II. vyslal do Mexika ako svojho legáta kardinála Jozefa Tomku, predsedu Pápežskej komisie pre eucharistické kongresy.

Matúš Magyar, MSKA/zh

Posviacka

Dňa 10. októbra 2004 bola v Sečovciach za účasti vladyku Milana Chautura, košického exarchu, posviacka obnoveného kláštora a novej kaplnky sestier baziliánok, Viceprovincie sv. Cyrila a Metoda.

Sr. Emélia Turčaníková, OSBM v úvode privítala vladyku **Milana Chautura, CSsR**, košického exarchu, matku generálnu **Alfonzu Danovisch OSBM**, všetkých kňazov, rehoľnice, vzácných hostí a dobrodincov, aby spolu s ňou a s celou komunitou prežili slávnostný akt posvätenia budovy.

Archijerejskú sv. liturgiu v novej kaplnke spolu s **vladykom Milanom** slávil **o. Vladimír Sedláček, OSBM**, provinciál baziliánov, **o. Štefan Kerul'-Kmec** zo Sečoviec, protopresbyteri z Trebišova a Spišskej Novej Vsi a asi dvadsiatka kňazov. V príležitostnej homílii **vladyka Milan** poukázal na nezlučiteľnosť postoja tohto sveta, ktorý za každú službu žiada odmenu a postoja evanjelia, ktorý za prejavené dobro nečaká odmenu od ľudí, ale od Boha.

ThDr. Michal Hospodár (GKAE)/zh

Otto Habsburg k prípadu Buttiglione

Vydíratelná Evropská unie

Útok na Rocca Buttiglioneho tvrdě odsoudil také Otto Habsburg. Na adresu jeho odpůrců řekl: „Titíž lidé, kteří nám pořád vykládají o toleranci a údajné diskriminaci svých postojů, zahájili teď skutečnou diskriminaci. Pod fíkovým listem tolerance se rozvíjí nový totalitarismus, který nechce připustit samostatné myšlení.“

Vyzval poslance Evropského parlamentu, kde sám působil přes dvacet let, aby při hlasování nepřistupovali na kompromisy.

„Jestliže EPP ustoupí v této otázce tlaku levice, bude vydíratelná i v jiných otázkách. Kdo chce vytvářet Evropu, nesmí zapomínat na její kořeny. A Buttiglione svým vyjádřením neudělal nic jiného.“

Res Catholica, zdroj: **Zenit**

Klokočovská ikona v Užhorode

Zaujímavým projektom výmeny duchovných dobier medzi eparchiami bolo zapožičanie milostivej ikony presvätej Bohorodičky z Klokočova - pútnického miesta košického exarchátu - do Užhorodu.

Myšlienka vznikla na podnet apoštolského administrátora mukačevskej eparchie, **vladyku Milana Šášika**, CM, ktorý objavil v sakristii užhorodskej katedrály približne 100 ročnú kópiu ikony klokočovskej Panny Márie.

Pokiaľ sa zreštauruje domáca objavená ikona z iniciatívy biskupa Šášika, zapožičial 14. okt. 2004 **biskup Milan Chatur**, košický exarcha, ikonu z Klokočova na desať dní do Užhorodu. Veriaci vo veľkom počte prichádzali, aby sa počas dňa i noci modlili k Prečistej a vyprosovali si jej zvláštnu ochranu a pomoc.

Osobitný zážitok svojho uzdravenia pred milostivou ikonou vyrozprával veriacim aj emeritný mukačevský **biskup Ivan Semedi**.

Počas desiatich dní ikona zjednotila v mariánskej úcte dve susedné gréckokatolícke eparchie. V pondelok 25. okt. sa klokočovská ikona z Užhorodu vrátila na Slovensko. Za účasti konzula Ukrajinskej republiky ju priniesol vladyka Milan Chatur späť do Klokočova.

Michal Hospodár/GKAE